

XVI. évfolyam
2009. március
- április

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

WWW.KOLPING.HU

**KOLPING
ÍRÁSAIBÓL**
2. oldal

**Et resurrexit
tertia die**
3. oldal

Váratlan utazás II
4. oldal

**Keresztény
helytállással
családban,
munkában,
egyházban,
társadalomban**
6. oldal

KOSZISZ HÍREK
10. oldal

**2009
időjárása
százéves
parasztregulák
alapján**
18. oldal

**Papok
a szabadság-
harcban**
19. oldal

**Aus dem
Inhalt**
20. oldal

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

Kolping élete

Az 1847-ben elhunyt Claessen Antal felszentelt püspök és nagyprépost részesítette Kolpingot az összes szent rendekben, – áldozárrá 1845. április 13-án, húsvét után való harmadik vasárnapon szentelte fel a minoriták templomában.

Nagyon fájt Kolpingnak, hogy öreg édes atyja hiányzott a felszentelésen jelenlévő rokonok és ismerősök közül. Már jó időtől fogva a legfájdalmasabb betegség gyötörte a jó öregot. A baj úgy kezdődött, hogy alsó ajakán igen vastag daganat támadt. Az orvos ki akarta metszeni, de az öreg nem engedte. A daganatból nemsokára rák fejlődött, mely tovább-tovább harapózva, megölte a szegény öregot. Borzasztó fájdalmat állott ki, úgy, hogy szemtanuk állítása szerint alig lehetett ránézni. A legnagyobb szeretettel és önfeláldozással ápolta őt leánya, Katalin; – de a bajt e gondos ápolás sem gyógyíthatta meg. Úgy látszott, mintha csak fiának első miséje után való vágyakodása tartotta volna vissza a beteg tünedező erejét. Két oly igen szeretett volna mint áldozópapot látni az oltár előtt, – fiának felszentelése előtt való éjjel szabadított meg szenvedéseitől a halál. Mily megfoghatatlanok az isten ítéletei és megvizsgálhatatlanok az ő utai! – Ugyanaz a nap, mely a legtisztább örömet és legboldogítóbb vigasztalást hozta az ifjú áldozópapnak, ugyanaz forta számára a legkeserűbb fájdalmak töviskoszorúját is.

A megboldogult, fia fölszentelésének előestéjén csodálatos módon nyert vigasztalást. Majd mindig fia első miséjének ünnepéről beszélt. Az utolsó éjjel csendes álomból ébredt fel, majdnem megdicsőült tekintettel nézett leányára és elbeszélte neki, hogy álmában az egész primíciai ünnepélyt látta; körülmenyesen leírta azt, megmondta, hogy hány pap volt jelen, és kik voltak azok, és beszélt az oltár és templom felékesítéséről. „Ti – úgymond – semmivel sem láthatok többet, mint amenyit én láttam.” Azután ismét elaludt –

örök nyugalomra. Meghalt, mint Mózes, ki az ígéret földét láthatá, de abba be nem léphetett; önmegadással és hálatelt szívvel, mint az ősz Simeon, ki halála előtt még a legédesebb vigasztalásban részesült.

Szépen írja Müller az 1867-iki Bonivácziusnaptárban: Kolping e napon mélyebben érezhette mint valaha, hogy a földön nincs zavartalan öröm, tartós boldogság; semmi sem állandó, minden csak mulandó, és csak annak van igazi haszna és értéke, amit az Istenért és az örökkévalóságért cselekszünk. E napon szenvedett fájdalmas vesztesége, – amint egy részről arra szolgált, hogy szívét minél jobban elválassza a földtől, és az örök, elmúlhatatlan javak felé irányozza: éppen úgy arra is megtanította őt, hogy földi életünknek, főképp egy pap életének, az áldozat és lemondás szakadatlan láncolatának kell lennie. Reggel egészen felajánlotta magát Istennek áldozatul, és még ugyanez nap megadta az Úr neki az alkalmat, hogy eme kétszeresen súlyos veszteségével Isten elé lépjen és így szóljon: „Atyám, legyen meg a te akaratod, – neved legyen áldott!”

Kolping Elberfeldben

Kolping a szent rendek fölvétele után övéihez sietett Kerpenbe. Előbb a szomorú kötelességét teljesítette: eltemette atyját, – azután örvendeteset: bemutatva Istennek első szent miséjét. Az öröm, melyet az új mise magának az újmisének, a családnak, a jó barátoknak szerez, azután pedig az egész hitközösségnek, mely szerencsés szülőttei közül egyet az Úr oltáránál láthatni, a jó atyának elvesztése folytán nem lehetett egészen teljes. Kolping első szent miséjét, a legünnepélyesebb módon akarta Istennek bemutatni, hogy a legerőteljesebben fejezze ki a hálát, mellyel az ő életét csodálatosan vezérlő isteni Gondviselésnek tartozik. Dieringer bonni tanár már márczius végén megígérte, hogy az új misén ő prédikál.

Kolping ünnepélyes misét tartott Kerpenben, melynél minden úgy történt, amint azt haldokló atyja előre látta néhány órával halála előtt. Rövid szünideje alatt – az újmisének szokása szerint – otthon prédikált az ifjú áldozár, e jelgével: Kövess engem (Mát 9,9) A gondosan kidolgozott beszédben e két kérdésre felelt meg: 1 Miért kell Krisztus urunkat követnünk? 2. Miben áll e követés lényege?

Kolpingot Elberfeldbe nevezte ki az érseki hatóság káplánnak. Érett tapasztalása és korábbi huzamos érintkezése folytán a munkás osztállyal, az egyházi hatóság előtti nagyon alkalmasnak látszott az elberfeldi lelkipásztorkodásra. Utóda lön az 1851-ben elhunyt Frings Péter káplánnak, kinek nevét áldva emlegetik a németországi katolikusok. Mint elődje, ő is hitoktatója lett a gimnázium katolikus növendékeinek.

Ezen sok tekintetből fontos állomáson négy éven át fejtette ki Kolping minden irányban az ő munkásságát. Elberfeld, az alsó Rajnavidék egyik városa, jelentéktelen helyből csakhamar valóságos nagy várossá lön. A lakosság gyarapodásával a katolikusok száma is évről-évre tetemesen növekedvén, a lelkipásztorkodás fölötté nehéz és áldozatteljes munkát rótt a plébánia vezetőire. Kolping tehát Elberfeldben oly működési körre talált, mely erőit teljesen igénybe vette. Hogy többet ne említsünk, Kolping 87 teljesen kidolgozott szent beszéde fekszik előttünk, melyeket a legutolsó betűig igen csinosan maga írt le. A legkülönbözőbb alkalmakra készítette azokat; a közönséges vásár- és ünnepnapok beszédeken kívül van közte két ciklus nagybőjti beszéd, de több beszéd a jó halálról nevezett társulat ájtatosságaira stb. Kolping már akkor mester volt a magasabb homília terén, melyen egész haláláig kitűnt.

SCHAEFFER SEBESTYÉN, A KATOLIKUS
LEGÉNYEGYLET VEZÉRELNÖKE KÖLNEN
KIADTA A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT 1887

Et resurrexit tertia die

A megváltás nem azt jelenti, hogy már nincs többé rossz és bűn a világban, hanem, hogy mindennek van értelme. Az az értelme, hogy az ember hozzon áldozatot, szolgáljon, szenvedjen, adjon oda magát másokért, mert csak ebből az életmódból fakadhat föltámadás és örök élet. Nem mazochizmus vagy önkínzás ez, hanem a realitások elfogadása. Nincs olyan emberi élet, amelybe ne lenne nehézség vagy szenvedés, a nélkül boldogok sem tudnánk lenni. Legfeljebb a probléma úgy merül fel, hogy miért épp velem történik ez? Erre is megadja a választ a húsvéti jó hír: Az Úr Jézus Krisztus személy szerint minden egyes emberrel sorsközösséget vállalt, különösképpen pedig azokkal, akik olyan értelemben élnek emberi életet – akár tudatosan, akár kevésbé tudatosan, – mint ahogyan ő élt. Ő nem a királyok és uralkodók életformáját élte. Ő a szegények, az üldözöttek, a betegek és kisémmizettek, az igazság harcosainak, továbbá azoknak az életét élte, akik szeretetben minden nap szétszítják saját életüket mások között. Ez az életforma tetszik az Istennek, ez az élet győzött, „mert megölhették hitvány zsoldosok, és megszűnhetett dobogni szíve – harmadnapra legyőzte a halált. Et resurrexit tertia die” (Pilinszky János: Harmadnapon)

A keresztény hit központi tanítása a föltámadás és az örök élet. Arra már gondoltak a égi görögök is, hogy az emberi szellem más minőség, mint a test, nem mennyiségi kategória, ezért annak a halál után tovább kell élnie. So-

kan hittek a lélek hallhatatlanságában is, de a testtel nem tudtak mit kezdeni, rossznak és halandónak tartották. Íme a keresztény jóhír: A test nem önmagában rossz, hanem a bűn teheti rosszá. A lélek sem nem jó, sem nem rossz, a bűn rosszá teheti, az erény jóvá teheti.

Krisztus föltámadásában ott áll előttünk az integrális ember, aki testből és lélekből áll. Ez az integrális ember mégis a lélekre teszi a hangsúlyt. A test legfejlettebb formája az a test, a melyet egészen átjár a szellem ereje, a tudatosság és a szabadság. Az, amit mi anyagnak – az emberi test formájában legfejlettebb anyagnak – nevezünk, nem az utolsó fázisa a fejlődésnek, hanem csupán egy alacsonyabb fokú fejlődési szint. Ezt Krisztus föltámadásából tudjuk meg. Krisztus föltámadt testében ott áll előttünk az Omega pont, a fejlődés végpontja. Abszolút jövő vár az emberre. Krisztus teste fölötte nincs hatalma az általunk ismert természeti törvényeknek. Ha, akarja aláveti magát nekik, ha akarja föléjük emelkedik, mert a szellem ereje teljesen átjárja, hiszen ő egészen Istené. Krisztust emberi természete szerint az Atya föltámasztotta a halálból a Szentlélek erejével. Ezzel hitelesítette egyszülött Fia minden szavának igazát, minden tettének és áldozatának belső igazságát.

Szent Pál azt mondja, hogy amikor megkeresztelkedtünk, Krisztussal együtt eltemetkedtünk a halálba, mert régi életünk meghalt. Az újjászületés vizében újjászülettünk és azzal, hogy hívők lettünk, már megkezdődött tes-

tünk föltámadása. Ezt csak a hit „röntgenszemeivel” lehet látni, csak a hitből fakadó szeretettel lehet megtapasztalni és csak a szeretetből táplálkozó bizalommal lehet ennek végső kifejtését remélni. Isten országa bennünk és köztünk van, Krisztusban győzött az Isten-elgondolta ember.

Földi életünk nem más, mint feszültség a múlt és jövő között. A múlt a föltámadás történelmi eseménye, a jövő Krisztus második eljövetele a halálunk órájában és a világvégén. A mi feladatunk ezt a közbeeső időt úgy leélni, hogy a hit által, a remény erejében és a krisztusi szeretet tetteiben az új embert építsünk magunkban. Ezt kaptuk az élő egyháztól, annak élő tagjaitól, és ezt kell továbbadnunk embertársainknak és az utókoroknak.

DR. BOLBERITZ PÁL
ORSZÁGOS PRÉZES

Váratlan utazás II.

Beszámoló a Nemzetközi Kolping Szövetség 2008. május 1-5 között Bolíviában rendezett Konferenciájáról

Megkezdődött az egy hetes munka. Nagyon érdekes, a munka világával foglalkozó előadásokat hallgathattunk Axel Werner nemzetközi prézes, Hubert Tintelott nemzetközi főtitkár, Roland atya Dél-afrikai prézes, az uruguayi elnök, a Dél-amerikai püspöki kar elnökének előadásában. Az előadások délelőtt voltak, délután pedig műhelymunkában beszéltük meg az elhangzottakat. A munkacsoportok nyelvek szerint dolgoztak, német, angol és spanyol nyelvű csoportok voltak. Nagy megtiszteltetésben volt részem, mert engem jelöltek az angol munkacsoport vezetőjének. Hozzám tartozott Ázsia, Afrika, Észak-Amerika, Európát én képviseltem a csoportban. Nagyon izgultam, mert az afrikai küldöttek egytől-egyig nagytekintélyű főtiszteledő prézes atyák voltak. Nem igazán tudtam, hogyan fogom leállítani őket, ha belemerülnek egy témába. Summa summárum sikerült. Estéknként minden csoportnak összegezni kellett az elhangzottakat és be kellett számolnia a plénum előtt a műhelyekben végzett munkáról. Büszén írom le, hogy a mi csoportunk beszámolója kapta a legnagyobb tapsot és elismerést. Az ok egyszerű volt. A német és a spanyol csapat egész délután filozofálgatott, elméleti síkon oldották meg a problémákat, míg mi a gyakorlati életben használható dolgokkal válaszoltunk a feltett kérdésekre. A prezentációban nagy segítségemre volt Bunita Cokler, a másik Dél-afrikai küldött. Innentől nem volt kérdés, ki vezeti az angol csoportot, egyhangúlag választottak meg minden nap a csoport vezetésére.

Több Kolping családban jártam és tartottam előadást a sucrei és a csoportmunkában szerzett élményeiről, amit most hosszadalmas lenne leírni, csak annyit, hogy nagyon érdekes volt, az, hogy milyen totáli-

san eltérő problémái vannak egy amerikai, egy afrikai, ázsiai vagy mondjuk egy európai kolpingosnak. A csoda az volt, hogy egymást meghallgatva tudtunk olyan programot összállítani, ami minden kontinensen gyarkolatban használható. Ez a kolpingi szellemiség. Volt egy délután, amikor minden küldöttnek be kellett számolnia az elmúlt évben végzett munkáról. Csodálatos power point bemutatókat, diavetítéseket tartottak a küldöttek, én pedig egyre lejjebb csúsztam a széken és rettegve vártam a soromra. Kiálltam a beszámolómmal (egy szál papírral), ami úgy kezdődött, a Magyar Kolping Szövetség él, és a mozgalom dolgozni akar. (Mindenki tudott az MKSZ elmúlt évi problémáról). Tintelott úr minden beszámoló végén tett egy két megjegyzést. A beszámoló után azt mondta, hogy a magyar kolpingosok hitet tettek a mozgalom mellett. Igen sanyarú körülmények között hittek és dolgoztak. Minden segítséget és támogatást megadunk a jövőben is a magyar kolpingosoknak, mert megérdemlik. Aztán nagy tapsviharban mentem a helyemre, és csak úgy potyogtak a könnyeim a meghatottságtól. Itt tapasztaltam meg, hogy nem vagyunk egyedül. A nemzetközi mozgalom sok sok Kolping családjával ott áll mögöttünk. Biztos vagyok abban, hogy a jövőben nem csak egy papírral fog kiállni a magyar küldött, hanem sok szép eseményről számol majd be a nemzetközi fórumon.

Egyik este levetítették a Nemzetközi Kolping Mozgalomról és Kolping Adolf életéről készült filmet. Minden kolpingosnak látni kell! (A körzeti tikároknál van egy másolat)

Estéknként az étteremben folytatódott az eszmecsere és az ismerkedés. Bolíviai testvéreink arról is gondoskodtak, hogy megismerjük Bolívia énekeit és táncait is. Az utolsó sucrei délután volt a záró szentmise, helyi zenekar és énekesek szolgáltatták a zenét. Fantasztikus volt. Reggel mindenki indult haza, kivéve minket, európaiakat, mi re-

pültünk LaPazba, a jelenlegi fővárosba. Sok országban jártam, de ilyen csodaszépet nem láttam. LaPaz a világ legmagasabban fekvő fővárosa 4000 m-en. A város egy völgyben van, körülötte 6000 m-es hegyek. A repülőtér fönt van a hegyen, amikor megérkeztünk, LaPaz a lábunk előtt hevert a völgyben. Kolping intézményeket látogattunk, megnéztünk egy általános iskolát (ami a piac, magyarul a nyomornegyed köztől közepén volt), majd a Kolping rendelőintézetbe vittek. A kétemeletes épületben csak járóbeteg ellátás van. A rendelők műszerezettségét egy magyar rendelő is megirigyelhetné. A legmodernebb röntgen, mammográf vizsgálathoz gép, kis-műtő, szemvizsgáló műszerek stb. Az intézetnek saját Kolping feliratú mentőautója is van. Nagyon sok beteg volt, mint nálunk ültek a folyosókon és vártak a sorukra. Természetesen itt is fizetni kell az ellátásért.

Délután városnézés volt, aki még bírta, mert a 4000 méteres magasság sok Kolping testvéremet megviselte. LaPazban a régi koloniális spanyol és a modern több tízeemeletes épületeket csodálatos összhangban építették. Széles sugárutak mentén sétálgattunk, amíg el nem jutottunk a Ferences templomba, ahol mint minden dél-amerikai templomban, ránk dőlt az arany és az ezüst a mellék és főoltárról. Innen a boszorkánypiacra mentünk, ahol a szárított lámaembriótól a békáig, a gyógyfüvektől a gyógykenőcsökig, csodatevő szobroktól a varázsszillatokig mindenféle boszorkányság kellékeit lehetett megvásárolni.

LaPazban három napot voltunk, majd indultunk a nagy útra. Nem túlzok, 48 órát folyamatosan utaztam haza.

De minden fáradságot megért Bolívia, sok szép élménnyel tértem haza. Ha részletesebben is érdekel benneteket a program, különösen a műhelymunka, szívesen megyek hozzátok, és viszem az ott forgatott filmet és fotókat, és természetesen beszámolok azokról az eseményekről, amiket hely hiányában nem tudtam leírni.

HUDSON JUDIT

ÁRVA VÁRA(K)

A BKCSE által szervezett az anyaország határain túli, magyarok által lakott területek legújabb állomása Nyugat Felvidék. A térséget a Kárpát-medence északi, zömmel hegyvidéki részét az évszázadok során nevezték Felföldnek, Felsőmagyarországnak, az utóbbi két évszázadban Felvidéknek, melynek nem volt pontos határa és sohasem volt önálló tartomány vagy fejedelemség, emiatt nem is húzhatók meg egyértelműen határai. 1918 óta a Felvidékhez sorolják az elcsatolt Kisalföld északi felét és az Alföld északkeleti peremét is, tehát a mai Szlovákia teljes területét. Kirándulásunk eredeti célja egyrészt, a magyarok lakta vidékek felkeresése támogatva ezáltal

tal anyagilag a szórvány magyarságot, de ugyanakkor példát venni az ott élő közösségektől. A mai globalizált világban mindkét irányú együttműködésre nagyon szükség van. Másrészt pedig igenis tudatosá tenni azt, hogy az országhatárok mindkét oldalán a mesterséges országhatárok nem választhatják el az összefüggő néprajzi, területi egységeket. Mindenképp szeretném megemlíteni első szálláshelyünk nevét Máriatölgyest, az előző gondolat jegyében, de ugyanakkor jó példa a helységnevé arra is, hogy hivatalos nevében csak a „tölgyes” szó jelenik meg. Ez az elnevezési mód, sajnos nagyon sok magyar vonatkozású

helységre is jellemző. A kegyhelyen szlovák nyelven elhangzó rózsafüzérbe és mise liturgiába problémák nélkül be tudunk kapcsolódni, ami a keresztény egyház egyetemességét bizonyítja. Az utleírás címét adó, a Vág völgyének magasra kiemelkedő vára árvaságában sincs egyedül. A nagyon jó állapotban lévő várak magasságukkal és meglehetősen jó állapotukkal is „jeleznek”.

Gyönyörű templomok, kolostorok, földrajzi látványosságok és egykoron többségben magyarok lakta városok voltak főbb állomáshelyeink. Rendhagyó módon ezen helységek – természetesen a teljesség igénye nélkül – nevezetességei ill. kapcsolódó személyek és események a következők:

- **Révkomárom:** Jókai Mór, Selye János egyetem, Vár, Európa udvar, Aradi vértanúk emlékmű
- **Gúta,** Hajómalom
- **Érsekújvár:** Kossuth- és Czuczor-szobor, valamint a Rákóczi, Bercsényi és Bottyán emléktáblák
- **Nyitra,** Prohászka Ottokár születési helye, Püspöki Székesegyház főoltárát Szent István és Szent László szobrai, egykori Nagy – és kis szeminárium
- **Garamszentbenedek:** Bencés apátság, Szent Vér ereklye (Veronika kendőjének egy darabja),
- **Nagyugróc:** Szent Mihály templom
- **Árva vára,** Balassa család

- **Zsolna:** Illésházy gróf és Thurzó György
- **Nagybiccse:** Thurzók hatalmas négy saroktornyos várkastélya
- **Szulyó völgye,** Szulyó vára
- **Manini hasadék,**
- **Trencsény:** Vár
- **Beckó:** Vár, Szent Család templom, Mednyánszky László festőművész születési helye
- **Vágújhegy:** Mária templom
- **Csejte vár:** Báthory erzsébet
- **Pöstyén:** Fürdőcentrum
- **Szomolány:** Vár
- **Vöröskő vár:** a Fuggerek tulajdona volt
- **Nagyszombat:** Szent Miklós plébániatemplom, 1543 és 1822 az esztergomi érsekek székesegyháza, itt érettségizett Kodály Zoltán, aki itt komponálta a Stabat Mater-t
- **Galgóc:** Erdődy várkastély és ispotályos templom
- **Dévény:** Vár, Emlékmű (lelőtt szökni akarók), az ország nyugati kapuja volt
- **Pozsony:** Vár, Koronázási templom

A BKCSE jövőre is tervezi az anyaország határain kívüli rekedt magyarlakta vidékek felkeresését.

NOVÁK GYÖRGY

Keresztény helytállással családban, munkában, egyházban, társadalomban

Öt éves a debreceni Kolping Család Egyesület

„Az élet a bitre épül.”

(Adolf Kolping)

2003. október 27-én emlékezetes esemény zajlott a debreceni katolikus egyház életében. A helyi világi sajtó, a Hajdú-Bihari Napló így adott hírt erről: „Helytállás a családban, munkában, a közjó szolgálata és a társadalom megreformálása a keresztény értékrend talaján. Ezt szolgálja a hétfőn létrejött Debreceni Kolping Család Egyesület”.

Hogy ez a keresztény érdekvédelmi és érdekképviseleti szervezet városunkban is létrejöhetett, nem volt előzmények nélküli. A rendszerváltozás után hazánkban ekkorra már sok városban léteztek Kolping-családok. Keresztény körökben Debrecenben is felmerült az igény, hogy nálunk is szülessen Kolping-család. Ehhez kellett olyan, az ügynek elkötelezett személyek, amilyen néhai dr. Katona Imre, a Magyarságmentési Misszió Alapítvány Kuratóriumának elnöke és Szegedi Kálmán atya, a Jézus Szíve templom plébánosa volt. Dr. Bolberitz Pál atya, országos egyházi elnök útmutatásai alapján a Magyar Kolping Szövetség Keleti Körzetének vezetősége: Juhász Imre atya, körzeti prézes, dr. Lange László, körzeti elnök és Bisztriczki Lászlóné, a keleti körzet titkára, készséggel adták át tapasztalataikat és segítettek abban, hogy – ugyancsak az ő jelenlétükben – rövidesen megalakult a Debreceni Kolping Család Egyesület. Prézsesül megválasztották Kálmán atyát, világi elnökül pedig dr. Szulyovszky Menyhért orvost.

A 2004-es év a közösséggé formálódás, és a tapasztalatcsere időszaka volt. Ugyanakkor a lelkiekben való elmélyülés is. Ehhez Bosák Nándor püspök atya megértő és segítőkész hozzáállása is kellett. Tőle nem csupán lelkiekben,

de anyagiakban is kapott támogatást az egyesület, úgyhogy a 2004. július 18-i zászlószentelésen a Jézus Szíve templom megújult belsővel fogadhatta a főprézest és a keleti körzet valamennyi Kolping-családjának képviselőit. A mára már hagyománnyá vált közös nagyböjti keresztutak, a zárándoklatok, (pl. Mátraverebély-Szentkútra, Márianosztrára, Máriagyűdre, Sárospatakra), a lelki gyakorlatok (pl. 2005, Nyíregyháza), a karácsony előtti Szentcsalád-járások, amelyek az imában fogják össze a tagokat, már ebben az első működési évben megkezdődtek. Az együttléteknél ez a komoly oldala. A mostanra ugyancsak rendszeressé vált együtt farsangolás, majálisozás, a keresztény bálon való közös részvétel stb. – a Kolping-szellemiség másik arculatát: a családiasságot, a vidámságot mutatja fel.

A régiék mellé évről-évre újabb programok is születtek.

A Kolping mozgalom képviselői tudják, hogy a keresztény helytállás alapfeltételei közé tartozik a hit mellett a hazaszeretet, ami természeti-, kultúr-, tárgyi és szellemi értékeink megismerését jelenti. Megismerni szűkebb környezetünket, a körülvevő megyék tájait, embereit, beleértve a határainkon túli vidékeket, – ezt szolgálták a kirándulások, más Kolping-családok fogadása, kalauzolása városunkban és környékén. Szép emlékeket vihetek haza magukkal testvéreink a Cívis Kolping-napról (2005. július 16.), a hortobágyi lelki napról (2006. július 22.) az Erdős puszták – hármashelyi kirándulásról (2007. július 21.) vagy a hortobágyi pásztoradventről (2007. december 1.) Ezek az alkalmakon nemcsak a keleti körzet kolpingosai, de más területekről jött csoportok is részt vettek. Így a vesztprémiek, a várpalotaiak, akik töb-

bek között a Munkácsy-trilógia bibliai alapokon álló magyarázatát hallgathatták meg, miközben a Déri Múzeumban magukban a festményekben gyönyörködhettek. Nem kisebb élmény volt a debreceni kolpingosok számára a Heves (Gyöngyös) és Nógrád megye (Érsekivádkert, Balassagyarmat, Szécsény, Hollókő) tájain tett látogatás 2005 tavaszán. „Beszédesebb templomok”, emlékházak könyvtárak, no, és persze csodálatos tájak és emberek tárták fel előttünk történelmünk egy-egy darabját, népünk szokásait, hagyományait.

Szólnunk kell még a nemzetközi Kolping-mozgalomba való bekapcsolódásról, illetve kolpingosaink jelenlétéről a különböző nemzetközi egyházi rendezvényeken. Kolping-családunk képviselőiben volt jelen Berki Belian (akkor végzős gimnazista, ma joghallgató) Strasbourgban a 26. Ifjúsági Szemináriumon (2004. április 24-31.), ahol bepillantást nyerhetett az Európa Tanács, az Európai Parlament s különösen az Euroschola működésébe.

Kolpingosaink ott voltak Krakóban XVI. Benedek pápa lengyelországi látogatása alkalmából. Mindnyájan szívükbe zárták a szentatya útmutatását: „Osszátok meg Európa népeivel hitetek kincsét!”

Kolpingos ifjúsági küldöttség járt (köztük debreceniek) Csehországban, Vyhličkában az Európai Ifjúsági Hét (2007. július) alkalmából.

Többen képviselték hazánkat, köztük Debrecen, Augsburgban, (2008. július 4-6), ahol a bajor Ulrich püspököt és boldog Kolping Adolfot közös rendezvények keretében ünnepelték. A jelenlévők a bajor Kolping Szövetség munkáján kívül a dél-afrikai és indiai Kolping Szövetségek munká-

járól nyertek tájékoztatást. Az előadások helyzetfeltáró-értékelő és feladat-megjelölő jellegűek voltak. Egyben itt lehetőség nyílt a Magyar Kolping Szövetség számára, hogy bemutatkozzék a német és a többi külföldi szövetség előtt.

Külföldi kapcsolatnak mondhatjuk a kárpátaljai (Karácshalva) görög katolikus gimnázium diákjainak fogadását, akik 2004 nagyböjtjében passiójátékot mutattak be a Szent Anna főszékesegyházban. Ők a Debreceni Kolping Család Egyesület meghívására érkeztek. Csak köszönetet tudunk mondani azoknak a családoknak, akik a harmincnál több gyermeket ill. fiatalot befogadták, mert, sajnos, egyesületünknek mindmáig nélkülöznie kell a saját színhely és szállásadó hely lehetőségét.

2007 tavaszától rendszeresen tartjuk a kapcsolatot a bélfenyéri (Belir, Románia) kolpingos testvérekkel, akiket karitatív támogatásban is részesítünk, ugyanis az ottani plébános atya mintegy 25 nehéz anyagi körülmények közül származó gyermeket patronál, kollégiumi ellátást és foglalkoztatást biztosítva számukra.

A közeli Hosszúpályi községben, (ahol világi elnökünk is dolgozik) az egyesület működtet egy támogató szolgálatot, ahol térítésmentes tanácsadás és információ folyik, de a szállító szolgálat és a személyi segítség díjazáshoz kötött. (tel.:06-70-276-9851; e-mail: ntdkukac@freemail.hu). Irodájuk naponta 8-tól 16 óráig van nyitva hétköznapokon, péntek kivételével, amikor 8-tól 14 óráig várja az érdeklődőket.

Külföldhöz, Bécshez kapcsolódik egy, már hagyománnyá vált kolpingos tevékenység: a betlehemi láng hozatala. A tavalyi évtől városi eseménnyé bővült a Láng ünnepi átadásának rendezvénye. (Nem véletlen a Láng szó nagybetűs írása, hisz a betlehemi láng magának a Világ Világosságának a jelképe.)

Sok más programról, kolpingos

rendezvényről számolhatnánk még be az elmúlt 5 év kapcsán. Komolyakról és vidámakról egyaránt. Egy biztos: sem egyik, sem másik nem eredmény nélkül való. Fő „hozamuk”, hogy egyre inkább összekovácsolják a közösséget. Kár, hogy nincsenek még többen! Különösen fájjalják, hogy kevés a fiatal a soraikban. Ez a helyzet változna, ha sikerülne egy önálló színhelyet szerezniük, ahol könyvtár, világhálói hozzáférhetőség, és egyáltalán az együttlétekre s a test-

véregyesületek fogadására alkalmasabb hely lenne mint a Szent József Kollégium terme. (Természetesen ezért a lehetőségért is hálasak vagyunk azoknak, akik az itteni találkozási lehetőséget biztosítják számukra.)

„Az emberi munka minőségét a lélek milyensége határozza meg. Az alkotás ugyanis nem más, mint a lélek visszatükröződése” – valljuk Kolping atyánkkal.

BÉRCES MÁRIA KLÁRA

Életképeinkből Kolpingos gyermek született

Decemberben is mozgalmas napjai voltak Kolping családjunknak. A képen látható Záhorszki Ignác a hó elejétől a seniorjaink táborát erősíti, de nem kiszakadva a megismert közösségből. Emlékeztesse őt erre a népes létszámú ünnepségen túl, a közel-múltban ajándékba kapott megállni tilos „KRESZ” tábla is.

Az idén sem maradt el a Kolping disznótor, melynek keretében köszöntöttük az aktuális névnapos testvéreinket. Öröm volt látni, hogy megtelt a házunk. A felnőtteken túl sok kis gyerek is hozzájárult a nagy családias (120-an voltunk) légkör az igaz valódi mi kis világunk megvalósulásához.

A szilvesztert is közösségben töltöttük. Mint már az előző években is tettük, éjfélkor rövid szentségimádással kezdtük az új évet, melyhez más helyszíneken szilveszterezők is csatlakoztak.

Decemberben Ignác testvérünket, kicsik és nagyok több mint 60-an, köszöntöttük abból az alkalomból, hogy ettől a pillanattól a senior korba lépett. A január sem maradt esemény nélkül, mert Urunk megkeresztelésének ünnepén tanúi lehettünk annak a szép pillanat-

nak, amikor a legkisebb kolpingosunkat, Vitéz Gergelyt megkeresztelte egykori káplánunk, Székely János püspök atya. Hagyományainkhoz hűen agapé keretében a Kolping házi köszöntés sem maradt el.

(ÉVAD)

(ÉN)

Eredményes dialógus a fiatalok és a tapasztalt korosztály tagjai között

A 12. Zoltai Ferenc zenei nap Csepelen akaratlanul ifjúsági rendezvényé emelkedett

Általános vélemény, hogy a fiataloságot nehéz mozgósítani. Ez a vélemény a magyar Kolping mozgalomban is többször elhangzik.

A január 31-én, hagyományosan a Csepeli Kolping Család rendezésében lezajlott Zoltai Ferenc zenei nap bizonyította, hogy ésszerű lelkesedéssel (mert ilyen is van) mégis sikerül megnyerni az ifjúságot.

Az idei rendezvényen a Romhányi Dalárda és a tököli aszszonyok fellépésén kívül más felnőtt szereplő nem volt, a tehetséges ifjúság teljes mellbedobással mutatkozott be.

A szereplők immár nélkülözhetetlen kemény magja ismét feledhetetlen élménnyel gazdagította a hallgatóságot. De öröm volt hallgatni az új művészeket is.

A csepeli zeneiskola kedves vonóstriójától (amelyet jövőre több új ifjú művésszel bővülve is szívesen hallgatnánk) régi ismerősünk, Horváth Melinda virtuóz hegedűjátékáig minden szín és szint képviselve volt.

A romhányiak férfias és történelmi dalokkal, a tököliek pedig több nemzetiség dalaival örvendeztették meg a hallgatókat. Karvezetőjük, Hufnágel Aladár már megszokott harmonika kísérete külön hangulatot teremtett. A Csepel I. Plébánia ifjúsági kórusa a tisztán és nagy alázattal előadott Sillye számokkal aratott sikert. Ilyen énekekkel hamar terjednek ezek az új, vallásos dalok. A kar énekét minden hónap harmadik vasárnapján a 18 órakor

kezdődő szentmisén a csepeli Kisboldogasszony templomban hallhatják a hívek. Meghallgatásuk hasznos lehet a konkurens egyházi gitáros együtteseknek is. Aki nem volt ott a zenei napon, szánjon rá egy vasárnap délutánt a csepeli vasárnap esti szentmisére.

A többi szólistát is: Erdész Gábor (gitár), Fábrián Balázst (zongora), valamint érsdekvadkeri gitár-művésznőket, Balázska testvérét Fábrián Annamariát most is nagy örömmel fogadta a közönség.

Érdekes és jól sikerült része volt a zenei napnak, amikor a romhányiak karvezetője, Hajdú Évike megénekelte a jelenlévőket.

A székely himnusz, amit Horváth Melinda önként beugrott szólamvezető koncertmesterként vezetett, több volt mint dalolás, ima volt székely testvéreinkért.

A rögtönzött közös éneklés még szorosabb kapcsolatot teremtett az ifjúság és a kevésbé fiatal korosztály között.

A műsor szokásos csattanójaként Zoltai Feri bácsi unokájának, Zoltai Gyurinak szereplése volt. Mindig meglepő, hogy mit lehet kihozni egy picike szájharmonikából. Ezt a virtuozitást csak nagyon nagy technikával és sok gyakorlással lehet elsajátítani. Az együttes pedig annyira együtt volt, hogy az már szinte nem is igaz. Igazi örömmel hallgathattunk.

A rendezvényen Hetényi Péter északi körzet elnöke mondott bevezetőt. A műsor utáni vidám beszélgetést követően röviden köszönetet mondott Hudson Juditnak, akik idén is nagy biztonsággal vezette a rendezvényt, a szereplőknek, aki messziről is eljöttek, a vendéglátó háziasszonyoknak, a bőséges földi javakért, a vidám mosolyokért és minden résztvevőnek, aki nem sajnálta az időt a zenei napon való részvételre.

Julika néni, Feri bácsi özvegye ismét örülhetett annak a szeretetnek, ami Feri bácsi emlékét ennyi év után is körülveszi. A névadó pedig bizonyára onnan felülről nézett le a hallgatóságra, a szereplőkre és látta, hogy még él a hagyományos Kolping eszme a magyar Kolping mozgalomban.

Idén sajnos hiányoztak a népi hangszerek, a furulya, a citera, sőt esetleg a doromb. Távolmaradásuk azonban nem a rendező hibája. Jövőre talán ilyen zeneszámokkal is találkozunk. Egyes, az évek során már ismertebbé váló zenészek sajnos elpártoltak a zenei napoktól.

Részvételük bizonyítaná, hogy nem csak nagy művészek tudtak alázattal „leereszkeszteni” a zeneszerető amatőrök szintjére. Kezdő művészek is megtehetik ezt.

Hiányoltuk a törzsgárdához tartozó érsekvadkert kórust.

Kérünk minden plébános atyát használja ki az egyházi zenében most már legtöbb helyen meghonosodott stílust és hangszereket. Ne féljen a gitártól, a gitárzene nem szentségtörés. Valamikor a rézfúvosokat és ütőhangszereket is tiltotta a liturgia az egyházi szertartásokon. Liszt, Bach, Beethoven és a többi nagy zeneszerző kellett, hogy ezek a hangszerek bebocsátást nyerjenek a templomba. Talán lassan a gitár és az ütőhangszerek nálunk is mindenütt elfogadottá válnak és még több fiatal vonzanak az istentiszteletekre.

Az ifjúságra pedig mindenütt szükség van.

Tisztelt Közgyűlés, kedves barátaim!

Újra itt vagyok, de nem egyedül jöttem. Magammal hoztam az ősi zászlót. Múltam egy darabját. A rajta lévő hímezett felirat tanúsítja az Újpesti Katolikus Legényegylet megalakulásának idejét 1891. Az alapítók között találjuk anyai nagyapámat, aki Ceglédről jött kádármester volt. Egy ideig világi elnök is. Ebbe a legényegyletbe került, mint fiatal fogtechnikus tanonc édesapám is 1909-ben. Az egyleti barátság boldog házassághoz is vezette. Két testvéremmel együtt nekem is második otthonom lett az egylet. Édesapám az utolsó tizenhat évben az egylet világi elnöke, édesanyám a Napsugár leányklub vezetője volt. Nagyszerű élet volt itt. Műkedvelő gardája – mint arról a díjak tanúskodnak –, országosan is a legjobb volt. A testvéri összefogás, a közös ügyet áldozatosan segítő szeretet példája maradt bennem emlékként.

Az ötvenedik évfordulóra készült a gyönyörűen hímezett lobogó. Szüleim egy pincében őrizték ládában, a háborúban és az azt követő évtizedekben is. Végül rám maradt örökségként, mint múzeumi tárgy. Vagy mégse? A gondviselés útjai kifürkészhetetlenek!

Ötven évvel ezelőtt kaptam a fogorvosi diplomámat. Húsz évvel ezelőtt, barátaim biztatására, önművelésként, a teológiára jelentkeztem. Egy év után Plébános atyám bevont az oktatásba és ezért hitoktatói képesítést is szereztem. A fogorvosi hivatást egyre inkább háttérbe szorította a hitre nevelés feladata.

Tizennyolc éve vagyok a fiatalok között. Nyolc éve az egyetlen egyházmegyei katolikus szakmunkás iskolában hitébresztőként igyekszem igaz értékekkel gazdagítani az abban szűkölködő munkásfiatalokat. Itt merült fel

hat évvel ezelőtt a gondolat, hogy a kolpingi lelkeséget ma is felhasználhatnánk segítségként. A Kolping Család mozgalom újraéledt. Kivettük és kibontottuk a féltett ereklyét a ládából. Lang György elnök úrék századik családként vettek fel minket a Szövetségbe. Köszönet érte! Harmadik generációs elnök lettem! A Kolping óvodában ma is töreksem – évek óta – megismertetni a gyerekekkel Isten végtelen szeretetét.

Miért mondtam el ezeket? Mert kétségeim támadtak advent első vasárnapjára virradó éjszaka. Talán korán bontottam ki a zászlót?

Érdekes véletlen, hogy 1849-ben Kölnben, amikor Kolping néhány legény előtt meghirdette mozgalmát, ugyanaznap a város másik részében Marx bontotta ki szociáldemokrata munkásmozgalmi zászlaját; az egyik a lélek felsőbbrendűségével, míg a másik az anyagelvűséggel és az osztályharcra akarta elérni célját. Másfél évszázad telt el azóta, mely igazolta, hogy melyik út az időtállóbb. Kolping Adolfot a boldogok közt tisztelhetjük. Lehet, hogy az osztályharc csírái még ma is fellelhetők? Miért? Társadalmunkat, mint köztudott, áthatotta az önzés, hatalomvágy. Eszembe jutott egy kis tanmese:

A bölcs mestertől az ifjú tanítvány megkérdezte, hogy mi a véleménye az önzésről?

– Nézz ki az ablakon – szólta a mester. Mit látsz?

– Egy asszonyt látok gyermekével, egy kocsit, amit két ló húz, és egy földművest, aki a piac felé tart.

– Rendben. Most nézz bele a tükörbe. Mit látsz?

– Mit kellene látnom, mester? Természetesen magamat látom.

– Gondold meg: az ablak üvegből készült és a tükör is üvegből van. Elegendő egy vékonyka ezüstréteg az üveg mögé és az ember már csak magát látja.

Vigyázzunk, ne formáljuk át ablakainkat tükörré, mert csak így tudjuk észrevenni a körülötünk élő testvéreinket.

Mint említettem, félek! Félek tizenkét unokámnak eldicsekedni a mai – megtapasztalt – Kolping lelkeségről. Én büszkén és tisztelettel gondolok az elődökre, de utódaink is hasonlóan vélekednek majd rólunk? Nem tudom, de feladatunk, hogy jelenünket szervesen összekössük a múlttal és biztosítsunk folytonosságot a jövő felé.

Szeretnék emelt fővel hazatérni és elmondani, hasonlóan a költőhöz:

„Állj közénk és mondjuk: hála égnek! – Még van lelke Kolping nemzetének!”

Isten áldja a tisztas ipart!

DR. GERBER ALAJOS

KOSZISZ HÍREK

A Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet életéből

Új igazgató a Kolping Katolikus Szakiskola élén Esztergomban

Az esztergomi Kolping Katolikus Szakiskolában új igazgató vezet az intézményt. Gengné Valachi Margit aki évek óta helyettes igazgatóként dolgozott, Baumann József korábbi igazgató nyugdíjba vonulása után vette át a stafétabotot.

Mióta dolgozol ebben az iskolában? (Közel tíz éve ismerjük egymást, egy gimnáziumban tanultunk, ezért a tegeződés)

Szinte az iskola megalakulása 1995 óta itt dolgozom. Emlékszem, még amikor az épület a 90-es évek elején szinte romokban hevert. A német kolpingosok segítségével épült, építettük újjá. Nagyon jó csapat jött létre a tanári karban is, előbb Kotlerné, majd Baumann József igazgató úr vezetésével, aki az évek során kinevelt engem erre az új és megtisztelő feladatra.

Csapjunk mindjárt a közepébe. Hány diák, milyen szakmákban és milyen körülmények között tanul az iskolában?

Jelenleg 242 tanulónk van, akiket a következő szakmákra oktatunk: festő, tapétázó, -asztalos, épületasztalos -szakács -pincér -dajka – (szeptembertől megszűnik) valamint szociális gondozó és ápoló (ami a megszűnő dajka képzés helyett lép be az oktatott szakmák közé).

Örömmel számolhatok be, hogy az ősze volt egy átfogó nagy ellenőrzésünk a KPSZTI részéről, minek utána Eszter nővér az intéz-

mény vezetője dicséretben részesített bennünket.

Gazdasági helyzetünk egyenlőre, stabilnak mondható, részben annak köszönhetően, hogy korábbi igazgatónk Baumann úr igen komoly megtakarításokat produkált.

Kikből tevődik össze ez a szép számú diáksereg? Honnan járnak ide Esztergomba?

Részben a városból, részben a megyéből, de még Budapestről is van tanulónk. Pillanatnyilag gondot okoz a városi kollégium bezárása, illetve más intézményhez csatlakozása. Tervbe van véve a régi kollégium újra nyitása. A városi veze-

téssel jó a kapcsolatunk, kiknek komoly céljuk egy diákközpontú egyetemi város kiépítése. Számításaink szerint 10% a roma származású gyermek. Összességében 50% a hátrányos helyzetűek aránya. Sajnos az egyik legnagyobb gond a szülők hozzáállása. Volt olyan szülői értekezlet melyen az 55 meghívottból csak 13-an jelentek meg. Ősszel például beiratkozási támogatásként felvehetnének tanulónként 5000 forintot és legnagyobb meglepetésünkre, ezért sem jelentkeznek.

Bizonyára találtok átbidaló megoldásokat, hiszen az iskola vezetése komoly nagy tapasztalatokkal rendelkezik a nevelés terén.

Nagy hangsúlyt fektetünk a diákok szakmai és mentális nevelésére. A fentiek ellenére egyre kevesebb a lemorzsolódás és egyre több a sikeres gyerek. Vannak kiemelkedő eredmények, versenyeken vesznek részt, mint például az Országos Szakiskolai Közismereti Tanulmányi verseny, ahol több kiváló helyezést értek el a résztvevő diákjaink. (A versenyről külön cikkben emlékezünk meg.)

Sajátos nevelési igényű gyerekek létszáma 40 fő. Őket a roma gyerekekkel együtt ingyen korrepetáljuk, hogy a felzárkózás és a jó eredmények mielőbb megmutatkozzanak.

Emlékszem korábban sokat pályáztatok, kiváló kapcsolatot építettek ki nagy cégekkel, mint például a Festo. Ma ezen a téren, hogy haladtok?

Sajnos egyre nehezebben. Utoljára 2-3 éve pályáztunk nagyobb összegre, de mivel a több milliós tételt az iskolának saját pénzeszközeiből kellett megelőlegezni ezért ma már ilyeneket vállalni nem tudunk. A jelenlegi törvények szerint egyébként a fenntartónak van joga pályázni, amiből azután kaphatnak az intézmények.

Jelenleg a tornaszobánk megnagyobbításán dolgozunk a fenntartónk hozzájárulásával, amihez komoly segítséget nyújtott Ivanov Mihály a Szent Imre Kolping család elnöke, a város önkormányzatának képviselője.

Egyébként van már saját Kolping Családunk is Lilliné vezetésével, ahol 4 tanulónk is tag. Igyekszünk a jó tanulókat beintegrálni ezzel is terjesztve a Kolpingi szellemiséget a fiatalság körében.

Abogy elhallgatom válaszaid, nem kis feladat elé állított az élet!

Nagy kihívásnak érzem ezt a feladatot. Első számú vezetőként nagy hangsúlyt fektetek az oktatói garda kiépítésére. Két új helyettesem van, akik szintén most tanulnak be vezetői feladatukba. A tantestület 32 dolgozóból áll, akik közt 22 a pedagógus. Jelenleg 7 új dolgozónk van, akik a nyugdíjba lépők helyébe jöttek. Sok elfoglaltsággal jár a rengeteg adminisztráció. Itt szeretném megköszönni oktatási referensünk Kucsák Béla úr sok önzetlen segítségét. Az ő tapasztalatára a jövőben is igényt tartunk.

Idén mi adtunk otthont az igazgatói értekezletnek, de szívesen felvállaljuk a tanévzáró értekezletet is.

Milyen az iskola hitélete? Hiszen a nevében is benne van, katolikus szakiskola vagytok.

Szeptember 1-től Mihelcz atya helyét Harmai Gábor atya vette át, aki rendszeres hitéleti továbbképzésben részesíti a tantestület dolgozóit. Lelki napokat tart. A félévi értékeléskor egy ünnepség keretén belül megáldotta iskolánkat. Lesták Zoltán hitoktató tartja a Hit és Erkölcstan órákat a diákoknak. Az egyházi ünnepeinket kis színdarabokkal teszi megihettebbé, színesebbé melyben a gyerekek nagy kedvvel vesznek részt.

Örömmel ballom, hogy a pedagógusok és a diákok lelki fejlődése is biztosítva van. Mi történt még azóta, hogy nem jár-tam itt?

Örömmel számolhatok be, hogy a színháztermünk új műszaki berendezésekkel gyarapodott. Új hang és fénytechnikával rendelkezünk. Új szellőző berendezéssel láttuk az épületet. Elmondhatjuk, hogy a színháztermünk a felújítás után a közösségi életünk egyik központja, ünnepségek kulturális rendezvények színhelye lett.

Az iskola étterme az üzemeltető váltás után is jól működik. Ebből a

legnagyobb hasznunk, hogy a szakács tanulóinkat egy kiváló séf oktatja, aki a szakma minden „csínját-bínját” megismerteti a jövő mestereivel.

Az iskola az elmúlt években nagyon sokat fejlődött, több millió forint értékű felújítást, részben a saját tanulóink részben külső cégek segítségével tudtunk végrehajtani. Sok eszközzel gyarapodtunk. Minden teremben van már TV, videó, DVD.

A fejlődésben nem kívánunk megállni, mindent megteszünk a diákok szakmai fejlődésének érdekében, hogy Boldog Kolping Adolf büszke lehessen ránk, mint ahogy a bejárat felett büszkén leng a Kolping zászló.

Köszönöm az interjút. További sikereket kívánva, Isten áldja a tiszte ipart!

NAGY SÁNDOR

KOSZISZ

Esztergomi kolpingosok az OSZKTV-n

Az esztergomi Kolping Katolikus Szakiskola tanulói 2005-től vesznek részt az Országos Szakiskolai Közismereti Tanulmányi Versenyen. Az elmúlt években szép országos eredményeink voltak.

Idén is beneveztünk. 2008. december második hetében több napon át 22 tanuló írta három tantárgyból az iskolai fordulót: matematika-fizikából, magyar nyelv és irodalomból, történelemből.

A versenykiírás szerint az 55%-nál jobb eredményt elért diákok dolgozatait küldhettük tovább a régiós fordulóra. Így matematika-fizikából Tóth András (62%) és Kurucz Gyula (77%), történelemből Bredóka Gyula (55,5%), Fábi-

án Zsolt (62%), Tóth Gyula István (66%) és Gyümölcsfalvai Balázs (67%), magyar nyelv- és irodalomból Szőke Mónika (54%) versenyfeladatait továbbíthattuk.

Reméljük, hogy a február 20-i regionális fordulóra ismét bejutnak tanulóink. Köszönjük a versenyen elindult tanulóknak és felkészítő tanáraiknak. További sok sikert kívánunk a továbbjutó diákoknak.

Esztergomi Szent István Kolping Család bálozott

A Magyar Kolping szövetség által szervezett Országos Bálon 4 fő képviselte az Esztergomi Szent István Kolping Családot.

Annak ellenére, hogy a résztvevők száma kevesebb volt mint a két évvel ezelőtti bálon, a hangulat semmit sem változott. A zenekar ismételten jó kedvet teremtett, figyelembe vette az egyéni kéréseket és minden korosztály ízlését.

Értékes díjakat sorsoltak ki a tombolán, melyhez nagyban hozzájárultak az Esztergomi Kolping Katolikus Szakiskola szakács és asztalos tanulói, az általuk készített ajándékokkal.

Talán a zord időjárás lehetett az oka annak, hogy az ország távolabbi Kolping családjaival nem találkoztunk, de reméljük, hogy a következő Országos Bálon egy kellemes estét tölthetünk együtt.

Szalagavató ünnepség az esztergomi Kolping Katolikus Szakiskolában

Az idén, február 20-án tartottuk a végzősök életének egyik fontos ünnepségét, a szalagavatót.

A rendezvény egy nyitótáncsal kezdődött, *Strauss Kék Duna keringőjére* bécsi keringőt mutattak be a dajka, az asztalos és a festő osztályok képviselői.

Az *óriáskígyó* című bohózatot szakács tanulóink adták elő, ezt követte egy kisfilm az asztalos és festő osztály iskolai életéből.

A *Hungária együttes Csókki-rály* című dalára egyedülálló koreográfiát tanultak be dajkáink.

Gérard de Nerval Intés című versét Szépvölgyi Ferenc 13. osztályos szakács tanuló mondta el, majd ismét egy film következett a dajkák mindennapjaiból végül a műsor zárásaként a szakácsok egy

angolkeringőt mutattak be a *Me-seautó* című film főcímdalára.

Tíz perc szünet után a végzős

osztályok bevonulása és a szalagok feltűzése következett. Gengné Valachi Margit igazgatónő köszöntőjét a hagyományokhoz híven egy pezsgős koccintás követte.

Az ünnepség után egy állófogadáson vehettek részt azok a tanulók és vendégeik, akik ezt előre igényelték.

A diákoknak segítettek a műsor összeállításában, betanításában és a fogadás előkészítésében: *Lilli Zoltánné, Sotkóné Adamecz Irma, Fényesné Weisz Zsuzsanna, Németh Lebel, Kovács János, Terék Lajos, Haspel Pál.*

KOLPING ATYÁNK FAGGATÁSA

„Áldalak téged, Atyám, menny és föld ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és okosak előtt, és kinyitkozattad a kicsinyeknek.”

(Mt 11,25)

Szent szöveg, szép szentencia – de vajon érvényes-e itt is, most is? Van-e még keletje a Bibliának? Van-e még értelme manapság hitnek, erkölcsnek, munkának, tudománynak? **Mihez kezdene Boldog Adolph Kolping 2009-ben Magyarországon?** Mihez kezdene a szekszárdi Kolping Katolikus Szakközépiskolában?

Valljuk be őszintén: nem lenne könnyű dolga. Nagy a szegénység, még nagyobb a szellemi-lelki nyomorúság. A pálya nehéz, aknákkal teli. Itt kéne versenyezni. Versenyezni, igen: akcióhősökkel, megasztárokkal, villalakókkal, pornósínészekkel. Ébren tartani a figyelmet-figyelmet, felmutatni az örök értékeket. Az örök értékeket – a menő cuccok, az autócsodák, a szupermarketek káprázatos, „trendi” kínálata ellenében. A csillogó-villogó reklámok ellenében. A kábeltévé meg az internet csábító ajánlataival szemben. Az egész modern fogyasztói szemlélet ellenében! **Mi az esélyünk, kedves Kolping atya?** Hogyan maradhat ebben a közegben versenyképes a tanár, a hitoktató?

Mit tennének, mit tehetnének a jeles szentek, az egyháztörténelem példamutató nevelői, ha történetesen ebbe a korba csöppentek volna? Mihez fogna Néri Szent Fülöp (1515–1595)? Megőrizné-e külső-belső derűjét, merné-e jó szívvel ajánlgatni: „legyetek jók, ha tudtok”? Hogyan lépne be az osztályterembe Kalazanci Szent József (1557–1648), a római utcagyerekek pat-

KOSZISZ

rónusa, a piarista rend alapítója, „az igazság munkatársa”? Hogyan szólítaná meg e fiatalokat Don Bosco (1815–1888), a keresztény pedagógia másik nagy „mágusa”? S persze újra meg újra feltolul a kérdés: mit ajánlana itt és most Adolph Kolping (1813–1865), aki másfél évszázaddal ezelőtt olyan jól megértette saját korának kihívásait, és nyilvánvalóan megtalálta a helyes receptet az akkori munkás-ifjúság égető gondjaira.

Az alaphelyzet, a kiindulópont többnyire hasonló, mint e neves szentek, évszázadok óta irányt mutató pedagógiai zsenik esetében. Viharos történelmi átalakulások: gazdasági-társadalmi „árvizek”, „földrengések” sújtották akkor is, ma is a világot. Nyomukban sodródó, talajukat vesztett családok, kalldó gyermekek, reménytelennek tűnő ifjúság. A különbség talán csak annyi, hogy a mai civilizáció „orvosság” gyanánt felkínál néhány kábítószert: a tényleges drogokon kívül egy hamis mesevilágot, melyet leginkább az életidegen filmek, sátáni reklámok építenek föl. Tudomány és kultúra helyett a kereskedelmi csatornák meg a bulvársajtó „igazítja el” tanítványainkat a világ „mélyebb” összefüggéseiben. A tanár, a hitoktató pedig a feje tetejére állhat, akkor sem képes rendet tenni ebben az eszmei össze-visszaságban.

„Az egész erkölcsi világrend a vallás alappilléreiren nyugszik, amelyeket hittételeknek is nevezhetünk. Mindaz, amit csak tesz az ember ezen a világon, vagy amivel foglalkozik – egyes dolgok közvetlenül, mások távolabbról –, összefügg a fenti vezéreszmével. Például a szociális élet, a politika, a népgazdaság, egyszóval a legprofánabb emberi tevékenység is többé-kevésbé ehhez kapcsolódik. Ha azonban a vallási és egyben a szociális rend tartóoszlopai közül csak egyet is elveszünk vagy mással helyettesítünk, az egész építmény összedől, és az összkép új arculatát a

beiktatott pótlás határozza meg” – írja Adolph Kolping. (Az idézetek lelőhelye: A. Kolping: Az élet a hitre épül. Válogatás Kolping írásaiból. Összeállította: Heinrich Festing. Fordította: Uzsálné dr. Pécsi Rita. Pécs Egyházmegyei Kolping Szövetség, 1991 – 13-14. oldal.) Az élet sokszorosan igazolja e fenti tételt. Erkölcsi világrend? Evangéliumi értékek? Egyház, haza, család? – mind-mind devalválódik manapság. Minden értékét, értelmét veszíti a fiatalok szemében. Adott közegben hazugsággá válhat a kijelentés: „**Tanulj rendesen, dolgozz szorgalmasan, s meglátod: derék ember válik majd belőled.**” Fájdalom, de ez egyszerűen nem igaz! Nem csupán az a probléma, hogy sokan nem hiszik el, nem látják be, hanem sokkal inkább az, hogy az élet ma tényleg nem így működik. A világban nem az boldogul, nem az érvényesül, aki valóban rendesen tanul, aki valóban szorgalmasan dolgozik. Márpedig ha e kiindulópont tévedésen alapul, ha az alapkérdések megdőlnék, képtelenség értelmes pedagógiát művelni. Hogyan tovább? Mi értelme van még bármiféle józan emberi tevékenységnek? „**Hit és bizalom nélkül részeire hullik szét a világ.**” (45. oldal)

Építkezni csakis szilárd alapon lehet. Vissza kell tehát térnünk nekünk magunknak is az alapkérdésekhez, és tanítványainkat is el kell vezetnünk ezekhez az alapokhoz: „**Istenünk szent, s mivel szent, jóságos és egyben igazságos is. Semmit sem teremtett céltalanul; mindennek, amit keze alkotott, értéke, jelentősége és célja van. Ezért nem szabad semmit sem megrontani, amit az Isten alkotott.**” (12-13. old.) Hitünk és reményünk alapja ez a szilárd bizalom. A kitűnő piarista szerzetes-tanár, Sík Sándor, aki költőként is maradandót alkotott, „**Az Isten fiatal**” című versében így vall e bizalomról, amely őt magát a legsötétebb történelmi korszakokon átsegítette:

„Te is anyácskám,
ráncos Magyarország,
De kinövöd még
mái magad torzát!
Érzem, érzem, újul már
Ezeresztendő szép
fiatal orcád!

Az Isten fiatal,
senki se féljen!
Nyissuk az ég
szívünk szenvedéllyel:
Isten-kézben a villám,
Nem téveszt össze
feketét fehérrel!”

Ha tehát a biztos alapot megtaláltuk, s reménnyel tekinthetünk a jövőbe, akkor kezdetünk el igazán építkezni. Akkor találjuk meg helyünket a világban, s akkor tudunk majd helyesen tájékozódni: „**A hatalmas Isten az emberiségnek adományozta az igazság fényes Napját, amelynek ragyogásában fölismerhetjük az isteni igazságot, a teremtő Atyát, s egyszerűen önnönmagunkat, küldetésünket, és a bennünket körülvevő világ dolgainak rendeltetését.**” Akkor kap értelmet és célt az emberi alkotás is: „**Az emberi munka minőségét a lélek milyensége határozza meg. Az alkotás ugyanis nem más, mint a lélek visszatükröződése.**” S akkor világosodik meg a pedagógus hivatása: „**A bölcsesség olyan, mint az örökmécses lángja, amelyről újabb tüzet lehet föllobbantani anélkül, hogy az örök forrás sugárzó fénye megfogyatkoznék.**” (Idézett mű, 23. oldal.)

A családnak döntő szerepe van az ember életének, személyiségének, jövőjének kibontakoztatásában. Döbbenetes, hogy ezt a legkülönbözőbb ideológiák (náci, kommunista vagy éppenséggel szélsőségesen liberális eszmerendszerek) újra meg újra megpróbálják kétségbe vonni, olykor egyenesen szétzúzni. Pedig a pedagógiában aligha találhatunk egyértelműbb alapelvet: „**A szülők élete a gyermeknevelés meghatározó, élő és eleven könyve.**”

(Kolping, 59. old.) Növendékeink életéből legtöbbször éppen ez az alaptapasztalat hiányzik: „*A családi élet összetartó ereje az a naponta megújuló, egymás örömét kereső tevékeny szeretet, amelyben mindenki a másik boldogságát keresi. Az ilyen élet erőteljesen összefűzi a családtagokat, teberbírásuk sokszorossá válik, együttlétük megannyi bajban is örömteli marad.*” (50. old.)

„*A jó családi élet tartóssága fontosabb a tudósok minden tudományánál, a művészek minden művészeténél, a hatalmasok egész hatalmánál.*” (57. old.) Sajnos, sokan ennek inkább csak az árnyoldalait élték meg eddig. Mindent meg kell tennünk, bármilyen nehéz, olykor reménytelen célkitűzésnek tűnik, hogy saját párválasztásukat, életre szóló döntésüket már ennek a fölismérésnek a jegyében hozhassák meg: „*Aki szerencsejátéknak tekint a házasságot, ne panaszkodjék, nem lesz övé a főnyeremény!*” (47. old.) Igenis: ez a szempont legyen fontosabb a tanári munkában a szaktárgyi követelményeknél, és mindenféle más elvárásnál. Talán néha még arra is lehetőséget kellene nyújtanunk, hogy a **magánéletünkbe betekintést kaphassanak** diákjaink, s ezáltal egyfajta mintát lássanak. Ez persze csak nagyon személyre szabott lehetőség, de alkalomadtán rengeteget jelenthet, s kár lenne eleve elzárkózni tőle. Értsék meg: „*Az igaz szeretet fokmérője a bűség. Értéke nem ígéretekkel, hanem cselekedetekkel mérhető.*” (49. old.) Érvényes ez a szerelemben, a házasságban, sőt érvényes az élet minden területén. Hiszen: „*A tevékeny szeretet minden sebet meggyógyít, az üres szavak csak a fájdalmat növelik.*” (66. old.)

„Az Isten fiatal!” Csodálatos élmény ezt megtapasztalni! Márpedig tevékeny hitű keresztény emberként újra meg újra átélhetjük ezt a tapasztalatot. Tanárok, diá-

kok: kölcsönösen épülhetünk egymás hitéből. Még akkor is igaz ez, ha számtalanszor úgy érezzük: a hétköznapi csupán vánszorgva, botladozva járjuk az utat. Ha úgy érezzük: messze még a cél, s talán soha nem jutunk el odáig. Tudnunk kell: „*A keresztények számára nem pusztán az ég a közös bázis, hanem a Föld is.*” (87. old.) Biztosak lehetünk abban: „*Abova az Isten állította az embert, ott van a hivatása.*” (65. old.)

„Az Isten fiatal!” Mi megvénülünk, elnehezülünk. Jó esetben bölcsőbbek leszünk, megértünk ezt-azt, s apránként megérünk az örök aratásra. Ám Isten nem öregszik. Örökké fiatal marad, s Lelkével folyton-folyvást megújítja a föld színét. Kár lenne aggodalmaskodnunk. A magunk feladatát, a magunk felelősségét persze vállalni kell, a többi jó szívvel az Ő kezébe helyezzük.

„Az Isten fiatal, senki se féljen!” Tegyük meg, ami rajtunk áll, ám végső soron Ő gondoskodik a jövőről. Ami rajtunk áll: „*Tetterős, vidám fiatalemberekre van szüksége a világnak, olyanokra, akik bíznak önmagukban és reménykednek a jövőben, olyanokra, akiknek van elég bátorságuk és erejük ahhoz, hogy új és nagy feladatokat hajtsanak végre.*” (63. old.)

A többi az Ő kezében van: „*Amíg Isten erőt ad, cselekedjünk bátran és határozottan, mert a jövő az Istené és a bátraké!*” (90. old.)

Köszönjük a biztatást, kedves Kolping atya! Ezzel a bátorsággal és cselekvő reménységgel tekintünk az előttünk álló évtizedekre itt, Szekszárdon, az Úr 2009. esztendejében. **Az Isten fiatal – és remek pedagógus!**

KIRSCH JÁNOS
DIAKÓNUS, HITOKTATÓ

Vérünket adtuk

2009. február 12-én a szekszárdi Kolping család, a Kolping iskola, és a Magyar Vöröskereszt helyi szervezetével közösen véradást szerveztünk, melyen mind a Kolping család, mind pedig az iskola tanulói szép számmal képviseltették magukat. Az 52 jelentkezőből 45-en adhattak vért, és különösen fontos, hogy ebből kb. 32 első véradó volt. Az igen szép számú jelentkezőre való tekintettel elhatároztuk, hogy októberben ismételtén megszervezésre kerül nálunk véradás.

Szalagtűző a szekszárdi Kolping Iskolában

2009. január 19-én került megrendezésre a Babits Mihály Művelődési Ház Színháztermében a Kolping Katolikus Szakképző Iskola Szalagtűző ünnepsége. 124 végzős diák ruhájára tűzhatték fel az osztályfőnökök a „célegyenesbe” érést jelképező szalagot melyek között találhattunk érettségire készülő diákot, asztalos, szakács, szociális gondozó és ápoló, nőruha-készítő és az idei évben először tejtermékgyártó tanulót is.

A 10. és 11. évfolyam diákjai rövid irodalmi műsorral kedveskedtek a végzősöknek, majd László Péter igazgató mondott beszédet. Szt. Pál apostol szavaival bátorított mindenkit a további kitartó munkára, melynek eredménye csak is a győzelmi koszorú (az eredményes érettségi illetve szakmunkás-bizonyítvány lehet. Az ünnepi műsort az iskola tánckarának keringője zárta, majd rövid állófogadás keretében lehetőség nyílt a diákok, szülők, és a tanárok számára a közvetlen beszélgetésre.

Amikor 650 kamasznak leesik az álla...

KONCERTTEL KÉSZÍTSÉTEK ELŐ AZ ÚR ÚTJÁT!

Ki az a Keresztelő János? Ki ez a Pintér Béla?

(A tanárnő lekéste miatta az ünnepi ebédet)

Túl sok a cím meg az alcím. Itt most már valamit meg kell magyarázni. A történet, ha úgy vesszük, nagyon egyszerű. A szekszárdi Kolping Katolikus Szakképző Iskola karácsony előtti lelkínapján egy népszerű hitvalló énekes, Pintér Béla adott koncertet. És rögtön belopta magát a közönség szívébe. Azazhogy: rögtön belopta Jézust a fiatalok szívébe. Merthogy erről van szó – ami manapság talán a legnehezebb feladat. Az ifjúság előtt hitelesen szólni Jézus Krisztusról. Azok előtt a diákok előtt, akik közül sokan rendezetlen családi háttérből jönnek. Akiket legfőképpen a tévé vagy a reklámok szólítanak meg. Akiket esetleg dílerok vagy egyéb, sanda szándékú alakok szólítanak le. Most Béla szolt hozzájuk. Béla énekelt nekik.

A „papos dumát” is ismerik persze. Hetente két hittanórán próbáljuk szelídíteni őket, mint Kis Herceg a rókát. Püspökünk, prézesünk sem tétlenkedik. Tavaly ilyenkor Sebastian atya nyitogatta a szemüket, no meg a szívüket. Egy fiatal indiai misszionárius, aki pár évvel ezelőtt érkezett Magyarországra, hogy népünket visszavezesse Krisztushoz. Folyékonyan beszél magyarul. A cigány fiatalok kiváltképpen el voltak ragadtatva tőle. Idén is megvolt természetesen a szentmise, hallhattunk lelkipásztori buzdítást (Király József

pécsi káplán beszélt az ifjúsághoz, ebéd után még külön a tantestülethez). Szépen lezajlott a tanulók ünnepi műsora, – a sajátos színpadot most mégis Béla hozta a programba.

Ki ez a Pintér Béla? „Hazamentem, és első dolgom volt, hogy fölkeressem a honlapját.” Öten állították ezt egybehangzóan a 12/A osztályból. „Három CD-jét mindjárt letöltöttem az Internetről.” Egy lány azt vallja: „az esti imádság után minden nap Béla dalait hallgatom, úgy alszom el.” Homoky Orsolya tanárnőt a diákjai alig engedték el a közös tantestületi ebédre. A lelkínap után mehetek volna haza, ám ők inkább Béla dalairól szerettek volna beszélgetni.

Ki ez a Pintér Béla? Megvallom: korábban soha nem hallottam róla. Egy évvel ezelőtt gyermekeink (5–17 évesek) kedves barátainktól néhány CD-t kaptak ajándékba. Pár nap után a ház megtelt Béla slágereivel. Mindenki az ő dalait fújta. Hetek múlva már rajzfilmeket gyártottak a számítógépen. Naná: Béla szövegeit illusztrálták. 2008. nyarán a Világi Apostolok Közössége IV. nyári országos találkozója szervezte Zamárdiban. Gulyás Péter elnök és csapata (Hortobágyi-Bogdán Ildikó főtitkár) ezúttal is remekelt: a szülőknek színvonalas konferenciát, a gyerekeknek izgalmas programokat rendeztek. Diakónus-plébániaigazgatóként kezdettől fogva ott vagyunk, öt gyermekünkkel se nagyon lógunk ki a sorból. S az a legszebb, amikor együtt a család. Például Pintér Béla koncertjén. A csemeték mindenre képesek Béláért, Bélával. Egy óra próba – s az egész csipet-csapat ott táncol, ott csápol a színpadon. Rögtön tudtam, hogy Béla a mi emberünk. Azonnal éreztem, hogy Bélának Szekszárdon is küldetése van. Plébános, igazgatók – ez az én dolgom. Még az idén föl kell lépnie a városban. Várjuk a Kolpingban. Várjuk a Szent József Iskolában. Telefonok, drótposták. Az apa, a tanár, a hit-

oktató már tudja: adventben Keresztelő Szent János szerepét a baptista (jelentése: keresztelő) Pintér Béla fogja betölteni. Ő fogja előkészíteni az Úr útját. És megszületik a plakát:

„A hasamat fogom a nevetéstől, mikor feltűnik Mister Bean. De a fejemet fogom a szégyenkezéstől, ha előjön Mister Bűn.” (Pintér Béla egyik dalából) Sörösrekeszek közül hívta el az Úr: Pintér Béla a Csemeték barátja, a népszerű fiatal énekes, akiről egyre többen tudják, micsoda sztár! Béla azonban azt vallja: Jézus az igazi sztár. Gyere el te is, hallgasd meg Bélát, és találkozz Jézus Krisztussal, mert: JÉZUS AZ IGAZI SZTÁR! Várunk! Hívd meg barátaidat is! Hol találkozunk? A Babits Művelődési Központban, a Kolping Iskola lelkínapján (délelőtt) – a Katolikus Iskola tornatermében (délután).

És ott van, akinek ott kell lennie. És a fiatalok fogják az adást. A gyerekek együtt táncolnak, együtt dalolnak Bélával. A tanári kar szinte versenyt fut Béla CD-jeiért. A diakónus pusztit kap az egyik kolléganőtől, hogy „fölfedezte” Bélát. A Kirsch-gyerekek Béla dedikációjával térnek haza az iskolából. Kristóf a tenyerébe kérte.

Béla egy fárasztó nap után hazaindul Szekszárdról Debrecenbe feleségéhez és négy gyermekéhez, hogy megünnepeljék a karácsonyt. Ő is tudja, mi is tudjuk: Jézus az igazi sztár. A szekszárd-újvárosi plébánián az ünnepek alatt Béla dalai szólnak. Merthogy: Jézus az igazi sztár!

Utóirat: A tévében persze még sohasem láttam. Talán ha egyszer Magyarország újra keresztény ország lesz. Hiszen, valljuk be, nincs más esélyünk, nincs más reményünk: Jézus az igazi sztár! Boldog új évet! BÚÉK: Bizzuk újra életünket Krisztusra!

KIRSCH JÁNOS

KOSZISZ

LELKIGYAKORLAT AZ ERDŐBEN

Híradás a távollévőknek

Haszontalan szolgál sem vagyok, mert megannyi jót megtenni elmulasztottam, kezdte meg nagybőjtire előkészítő mondanivalóját Borsos József pálos szerzetes testvér a Kolping Északi körzeti Lelki gyakorlatán, a cserhádi erdők egy tisztásán álló házban. A folytatás sem volt egyszerűbb. Mit számítanak a különböző címek és rangok? Legyenek azok akár egyháziak, akár államilag elismertek. Ezek mind időfüggő címek. Egy erősebb szellő is lesöpri azokat a történelem színpadáról. Egy cím számít csak az életünkben. Időt álló cím. Isten gyermekei vagyunk még akkor is, ha szőnyeg alá söpörjük gondolatát. Istengyermeki voltunk nem médiafüggő. Nem befolyásolja az, hogyan ítéli meg azt korunk, és hogyan vélekedtek arról a leűnt korszakok. Atyának szólíthatjuk Öt. Az Atya pedig szereti gyermekeit. Ezért nyugodtan letehetjük vétkeinket a lába elé. Nem fog elítélni, inkább felemel. Igaz ez a felemelés sokszor számításainkhoz képest kitérőket tartalmaz. Ekkor sem szabad feladnunk, mert a legszörnyűbb önvád az lesz a pokolban, hogy szólt a harang, de nem indultam a hangjára, elhangzott a figyelmeztetés a pap és felebarátaim szájából, de nem hallottam meg, hisz a világ zaja szinpatikusabb volt számomra. Tudok-e figyelni egy belső hangra? Akarok-e változni általuk?

A lelki gyakorlat olyan, mint a bibliában szereplő idős asszony garas keresése. A lakás minden zugát átpakolja, szinte kitakarítja, hogy megtalálja az elgurult krajcárt. A lelki gyakorlat számunkra is egy nagytakarításnak, lelki nagytakarításnak kell lennie a Sátán által megszállt világunkban.

A változáshoz lélekben kell ujjá születnünk, mert minden világi véges, ám az Isten végtelen és végtelenül szeret bennünket. Ezért

úgy kell felhasználnunk a világ javait, hogy általa a szeretet növekedjék bennünk. Próbáljunk Jézus szemével látni, mert az a látásmód az irgalmas szeretet letéteménye. Azért úgy kell imádkoznunk, hogy az ne szövegmondás legyen. Imáinkban helyet kapjon az Isten szava is. Hallóvá kell válnunk, hogy észre vegyük Öt. Csak is akkor mondhatjuk ki azt, szólj hozzám Uram, hallja a te szolgád. Ekkor válik imánk az Isten jelenlétének megéléséhez. Természetesen tisztába kell lenni azzal, hogy esendők vagyunk. Tudjuk azt, hogy Jézus nem elítélni jött közénk, hanem felemelni. Erre adta számunkra a szentgyónás szentségét.

Természetesen nem könnyű a jézusi út. A keresztút sohasem volt könnyű. Legyen az személyre szabott, vagy közösségi. Minden szenvedés könnyeket csal a szemekbe. Ám a könny egy prizma, mely a szivárvány színeire bonja a nap fehér sugarait. Isten szól hozzánk általuk. S ha Isten szól hozzánk, az csak jó lehet. Be kell látnunk, hogy minden szenvedésnek van jó oldala is. Ehhez kell bátran Istenre hagyatkozni, hogy komolyan mondassuk ki a sokszor elimádkozott sorokat. „Legyen meg a Te akaratod”. E mondat megélt kimondása hozza meg a válságból (értékválságból) kivezető utat. Ehhez kell a halló és érző szív. Soha sem a földi javak kérésére kell összpontosítanunk, hisz az megkaptuk azzal s bibliai üzenettel, hogy hajtsátok uralmatok alá a Földet. Anyagi javak helyett a szív hallását kell kérnünk, hogy meghalljuk az isteni szót. Ha meghalok azt, belátom hibáimat és az édenkerti Éva módjára nem háritom másra, ami oly gyakran előfordul a minden napok során. Hisz bevett gyakorlat az, hogy mindig más okozza a hibát. Én hibátlan vagyok.

Az Úr ma is szól hozzánk. Lehet, hogy gyermekeken keresztül, beteg vagy egészséges ismerős és ismeretlen közreműködésével. Fel tudom-e fogni, készségem van-e a felfogott szó tovább adására. Tudok-e én szólani az Istenhez. Ő mindig meghallgat minket. Legfeljebb nem a mi észjárásunk szerint érkezik a válasz. Isten mindig az öröklétben, nem pedig a percemberi voltban gondolkodik.

Földi életünk számtalan krízis is produkál. Ekkor kell még többet és mélyebben imádkozni azért, hogy ne engedje meg az Úr, hogy gyengék legyünk a kísértések támadásakor. Az egyházunk sorsa is hasonló. Az sem mentes a támadásoktól. Az egyház életében is bekövetkezik a nagypéntek. A szabadkőművesség halotti tort ül. (Már készülnek rá teljes gözzel). Azt hiszik győztek. Ám csalódnia fognak, mert a nagypénteket Húsvét követte, és követni fogja még világ a világ. Jézusunk feltámadását az erőfeszítéseik ellenére sem tudták eltitkolni. Az esemény szőnyeg alá söprési folyamata ma is tart. Az ördög mindig ott nyüzsög, ahol szeretetet észlel. Ahol már az ördögi önmegvalósítást átvették az emberek, ott a Sátán már hátra dőlve pihen. Tevékenységét a pillanatnyi jólétet követő földi élet és az azt követő örök éket elvesztése követi az édesnek tűnő kísértések által.

Hogy ez nálunk ne így legyen, szolgáljon tanulságul az alábbi tanmese. A kincstárnok megkérdi a királyt, hogyan lehet legyőzni a legnagyobb kísértéseket. A királyunk bölcs volt. Pohárnokával behozatott egy kelyhet és egy korsó olajat, két hóhér kíséretében. A kelyhet csordulásig töltve olajjal és kincstárnoka kezébe adta. Kedves Barátom! Fogd ezt a teli kelyhet. Vidd le a piactérig és hozd vissza úgy, hogy abból egy csepp sem hiányzik. A két hóhér is elkísér

utadon. Ők azt a megbízatást kapták, hogy az első olaj csepp földet érésekor fejedet vegyék.

Tisztelettudó ember volt a kincstárnok. Kezébe vette a kelyhet és elindul korlátokon virágokkal díszített lépcsőkön a palota kijárta felé. Minden idegszálával a kehely tartalmára koncentrált. A város utcán haladva csodálkozó és gúnyolódó emberekkel találkozott. Az ablakokból integetők sokasága mellett tért vissza ma palotába úgy, hogy a kehely tartalma hiánytalan maradt. A király már várta őt. Az előtte álló asztalra helyezte a város át vitt és teli maradt kelyhet, és azt mondta: Fölséges Királyom! Íme teljesítettem küldetésemet. A király sem maradt szótlán. Alábbi kérdéseket tette alattvalójának. Milyen virágokkal volt díszítve a korlát? Mit szoltak az

emberek? Gúnyolódtak veled? Talán meg is dicsérték? Netán integettek is az ablakokból? Nem tudom Uram, Királyom. Én nem láttam és nem hallottam semmit, mert csak az olajra figyeltem, hisz az a földi életem folytatását jelentette.

A szolga mit megtett a földi létért. Mi mit teszünk érte? Vagy csak ezért teszünk, és nem számít az ennél fontosabb élet, az örökélet? Tudjuk-e mentesíteni magunkat a világ zajától a kincstárnok példája alapján? Mennyire fontos nekem az örök élet? Mert mi is úton vagyunk. Nekünk is bekiabálnak. Mégsem téveszthetjük szem elől azt, hogy Isten gyermekei vagyunk, még akkor sem, ha vajúdo világnak mást sugall.

ÉVAD, 2009. 03. 01. EMJÉ

Utóirat: A rendező érsekvadkerti közösség nevében köszönjük a csepeli, dányi, istenhegyi romhányi kolpingosoknak és a vadkerti Kalász csoportnak, hogy vették a fáradságot és kiszakadva a mindennapok mókuskerekéből helyi képviselőként a jelenlétükkel tanúskodtak az élő egyház mellett. Bizom benne, hogy a 2010 nagyböjtjének első hétvégéjén az itt fel nem sorolt körzeti kolping családok is eleget tesznek a most leírt MEGHÍVÁSNAK. A közösség ereje az együtt létekből táplálkozik. A közösségekben lét fel ér az Ördög orra alá tört borssal. Törjünk hát minél több helyen és több borsot a Sátán orra alá, mert csak így haladhatunk egy új és jobb világ felé

Kedves Régi vagy Új Útitársam!

Szeretettel várunk az idej jubileumi búcsúra!

Elkészült a 2009 éves tervezett program, kis erdélyi körúttal, Csíksomlyóra a búcsúra:

Indulás 2009. május 27-én szerdán, Budapest, Batthyány tér 5,30-kor

Érkezés 2009. június 1-én hétfőn: Batthyány térre a késő esti órákban.

Szállás, étkezés: Kalotaszentkirály faluban családoknál és Szentegyházán panzióban.

Részvételi díj félpanziós ellátással, mulatóprogrammal:

56700.-Ft (kellő számú jelentkező esetén!)

Tervezett program:

május 27., SZERDA

Indulás Budapestről. Nagyváradon városnézés Kiss Laci* vezetésével, Bánffyhunad megtekinté-

se, vacsora, szállás Kalotaszentkirály.

május 28., CSÜTÖRTÖK

Kolozsvári városnézés, Szervátiusz kiállítás, séta a Házsongárdi temetőben. Szentegyháza szállás.

május 29., PÉNTEK

Csízsereda; Makovecz templom és a Kegyetemplom meglátogatása.

Gyimesbükk, keresztalja indulási szertartása, este mulatóprogram.

május 30., SZOMBAT BÚCSÚ

május 31., VASÁRNAP

Látogatás Brassóba. Siklóval felmegyünk Cenkre, a kilátóhoz és az Árpád szoborhoz.

május 12., HÉTFŐ utazás haza.

* Kiss Laci – aki, nem ismeri – fantasztikus felkészültségű, energikus, színész végzettségű, Erdélyt és a Székelyföldet jól ismerő, igaz magyar ember.

Ha bárkinek, bármilyen kérdése van, kérdezzen nyugodtan időben.

HATÁRÁTLÉPÉSHEZ ÉRVÉNYES SZEMÉLYI IGAZOLVÁNY IS ELEGENDŐ!

KÖSSETEK UTASBIZTOSÍTÁST!

A jelentkezés az előleg befizetésével, a beérkezés sorrendjében válik érvényessé:

Előleg: 25000.-Ft.

Ezt postán adhatjátok fel vagy megbeszélhetünk személyes találkozást is. Kérlek, írjatok rá pontos nevet és címet. Tudni fogom, hogy a Csíksomlyói útra jött az összeg.

Üdvözlettel: Halászné Maja

Halászné Gambár Mária
2013 Pomáz, Diófa u. 8.
halasz.maja@t-online.hu
06-20-955-17-63

2009 időjárása százéves parasztregulák alapján

Augsbugi kolpingtestvérünk, a „pfuhli időjárásprófeta” a többéves hagyományt követve idén is elküldte a magyar Kolping Újságnak előrejelzését.

Mi is követjük a hagyományt, és rövidítve közreadjuk az ideai jóslatát, amelyért a szerző szintén hagyományosan semmiféle jogi felelősséget nem vállal, de kívánja minden felhasználónak, hogy örömet lelje benne.

Kedves időjárásbarátaim és mindenki!

A falusi lakosság számára a hosszú távú időjóslás újból reneszánszát éli. De vonatkozik ez a magunk fontosabb eseményeinek, rendezvények, túrák, utazások megtervezésére is.

Már a Királyok Könyvében találkozzunk (igaz, nem hosszú távú) időjárás-jóslással. (18.41-46). Illés prófeta megjövendöli az esőt.

Én a 12 jeles éjszaka (december 25 – január 5.) alapján állítom össze az előrejelzésemet és megfigyeléseimhez felhasználom augsburgi, würzburgi, kaufbeureni, ulmi sőt ausztráliai és braziliai ismerőseim, rokonaim, segítők megfigyeléseit is.

Mivel forrásaim az egész világról érkeznek, jóslási jelzéseim is „valahol a világon” mindig beválnak.

Általános előrejelzés 2009-re

Az év első fele kimondottan száraz lesz Farsang idején kevés óra számíthatunk. A tél vége is hideg és száraz marad. Húsvét jó időt ígér, a május is szépnek ígérkezik. A viszonylag hűvös júniust nagyon meleg július követi. Augusztus mérsékelten meleg, szeptember második fele ideális és az október is „aranyat” ér. Novemberben is lesznek kellemes napok.

A decemberi csapadék először eső, majd később hó formájában érkezik. Részletek:

JANUÁR

A hónap első felében túl vagyunk az első hideghullámon és a hónap második fele enyhébb lesz, de sok csapadékkal. Az erős szél 31.-re ismét meghozza a nap sugárait.

„Hogyan töltötted a Szilvesztert?”

„Uránt dúsítottam, bombahangulat volt, és te?”

„Megkaptam a Noro vírust és nagyokat durrantottam a WC-ben.”

FEBRUÁR

Viharos kezdés után Balázs napja (febr. 3.) napos időszakot hoz, amely majdnem Bálintig (febr. 14.) tart. Farsang hete nagyrészt száraz, de farsang-vasárnapra (febr. 22) beborul az ég.

A pénzügyi válság következményei:

A bankigazgató izgatottan telefonál az ügyfélnek:

„10.000 Euróval túllépte a hitelkeretét, mi tud mondani?”

„Tulajdonképpen miért hív? – kérdezi az ügyfél, ” négy héttel ez előtt még 30.000 Euró követelése volt és akkor sem hívtam fel.”

MÁRCIUS

Március első hete hideg, bár napos. Gergely (márc. 12.) megrázza a szakállát, a hó egy ideig meg is marad. József (márc. 19.) borús, esős szeles időjárást hoz. A tavasz nem akar jönni.

Ha a kőrös után zöldül a tölgy
Napos lesz a hegy s a völgy.
Ha a kőrös előtt tölgy rügyez,
Nyarad bizony esős lesz.

ÁPRILIS

Még hűvös széllel kezd a hónap, de nagycsütörtöktől (ápr. 9.) húsvétnél, napos idő várható. Április száraz, bár húsvét után néhány csapadékos napra kell számítanunk. Katalinkor (ápr.30.) viszsztatér a nap.

Sikeres a fogyókúra, ha nem eszünk előélt,

és a főfogás helyett eltekintünk a desszerttől.

MÁJUS

Kellemes lesz a hónap első hetvégéje, de utána változékony lesz az időjárás. Anyák napja (máj. 10.) napos, de a fagyosszentek széllel és alacsonyabb hőmérséklettel érkeznek. Áldozócsütörtökig (máj. 21) megszelídül az idő.

A pünkösd előtti hét (máj. 25-30) gyönyörű lesz, de pünkösdre beborul az ég.

Mit ér a legjobb tapasztalat,
ha mindig csak akkor szerezzük meg,
amikor éppen használni kellett volna.

JÚNIUS

Felhős és derült napok váltakoznak Úrnapjáig (jún. 11.), de Antal (máj. 12.) nedves, hűvös napokat hoz. Jézus Szíve ünnepe (jún. 19.) után ismét meleg napokra számíthatunk. László napján (júni. 27.) változékony időjárással kell megbékélnünk.

Védjétek az állatvilágot:
Az egyetlen állatfajta,
Amely sohasem hal ki,
A fekete bárányok

JÚLIUS

Igazi nyári hónapként, nagy hősséggel mutatkozik be július. „Hőszabadság” várható. Majdnem beválik a sarlós Boldogasszonyra (júl. 2.) vonatkozó regula: „Aho- gyan Mária elköltözik hegyekbe, olyan lesz a július.” (Magyar regula: A Sarlós-napi eső negyven napig tart.) Jakab naptól (júl. 25.) a hónap végéig esők, zivatarok várhatók.

Ha a gazda izzad már,
meleget hozott a nyár

AUGUSZTUS

A napsütötte meleg július után az augusztus hőmérséklete már enyhébb. Először inkább felhős mint derült. Domonkos (aug. 8.) után ismét győz a nap. Szűz Mária királynő utáni napokon hűvösebbé válik az évszak. Változékony napok következnek.

„Olyan munkaerőt keresek, akik sohasem sok a munka, és sohasem jelent beteget” – mondja a főnök az álláskeresőnek.

„Vegyen fel” – feleli azonnal az álláskereső – „segítek önnek a keresésben.”

SZEPTEMBER

Aránylag kevés napsütéssel indul a hónap, de 15-től napos oldalával örvendeztet meg Gellért püspök napjáig (szept. 24.). Utána eső, záporok és szeles idők várhatók.

„Milyen volt a szabadságod”
„Ne is kérdezd, feleségemet szépségkirálynővé választották”

„Hát ez nagyszerű” – kiált fel a kollega.

„Naná, de elképzelheted, hogy micsoda társaságban voltunk.”

OKTÓBER

Dénestől (okt. 9.) Orsolyáig (okt. 21.) napsütötte idő ígérkezik. Még utána is száraz napokra számíthatunk, de csökken az átlagos

napi hőmérséklet. Hónap végére hideg, de még mindig csapadékmentes időszak következik.

Inkább egészséges romlás,
mint romló egészség.

NOVEMBER

Kolos napig (nov. 9.) hideg marad az idő. A reggeli köd csak lassan száll fel, kevés lesz az eső formájában érkező csapadék. Asztrik (nov. 12.) némileg letöri a hideget, de Konrád (nov. 26.) kényelmetlen idővel jelentkezik. Nedves, hideg, szeles napok jönnek.

Sok férfi valódi vasutas:
Este jól húz, éjjel késik,
reggel a pályán akad el.

DECEMBER

Miklós (dec. 6.) szánkója deres földön érkezik, utána újból kisüt a nap. Etelka napján (dec. 16.) előhozhatjuk szánkóinkat, mert a következő napokban megérkezik a hó és kimarad a szokásos karácsonyi olvadás. Ezúttal fehér karácsonynak örvendhetünk. A Szilveszter estéjén, 20.22. órakor enyhe havazás mellett megfigyelhetjük a részleges holdfogyatkozást.

Javaslat az anyáknak:

Ha néha szeretné néhány percig egyedül lenni, kezdjen el mosogatni.

Megjegyzés:

A 2009 évi időjárás előrejelzést ismét a legnagyobb gonddal készítettem el.

Köszönöm a sok levelet, amelyekben észrevételeket, tanácsomat és további biztatást kaptam. A kis mondókák egy részét is ezekből idéztem.

Az időjárásjelzés ára, mint már 20 év óta: egy mosoly.

Ezzel ne fukarkodjatok, mert csak az tud igazán élni, aki mindig, mindig, mindig mosolyog. Nagyon remélem, hogy ez az ár könnyen „kifizethető”

PETER SCHEIDL,
A PFUHLI IDŐJÁRÁSPRÓFÉTA

Kedves Kolpingos Testvérek!

Ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak, akik jelenlétükkel megtisztelték János atyát a temetési szertartásán.

Köszönöm az imát, amivel a távollévők erősítették őt az utolsó, rövid útján.

A Boldog Özséb plébánia közösségben élő testvérek köszönték, hogy ilyen visszafogottan, tisztelettel és méltósággal vettek részt a kolpingosok János atya temetésén.

Isten áldása legyen mindan-

A Magyar Kolping Szövetség lapja

Főszerkesztő és felelős kiadó: Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Kovács László

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Szerkesztőség: 1035 Budapest, III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239 Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu Interneten: www.kolping.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Nyomdai kivitelezés: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

Aus dem Inhalt

Aus dem Leben Kolpings.

Sebasatian Schweffer: Kolping in Elberfeld

Dr. Paul Bolberitz: Et resurrexit tertia die

Besinnliche Gedanken zum Anlaß der Auferstehung Christi

Judith Hudson: Unerwartete Reise II.

Bericht über die in Columbien stattgefundenene Weltkonferenz des Internationalen Kolpingwerkes. Die Teilnehmer berichteten über die Arbeit in ihren Landesverbänden. Im ungarischen Referat konnten die Probleme des KWU der vergangenen Jahre nicht verschwiegen werden. Generalsekretär Hubert Tintelott wies nach dem Bericht darauf hin, dass die ungarischen Kolpinger ihre Verbundtheit zum Werk Kolpings auch in schweren Zeiten bekundet haben. Sie verdienen dafür die volle Unterstützung des Weltverbandes.

Die Arbeit in Kleingruppen und die Berichte dieser waren ein voller Erfolg. Die englischsprachige Gruppe (Europa, Afrika, Asien, Nordamerika) hat mit einem interessanten Referat zum Erfolg der Konferenz beigetragen.

György Novák: Verwaiste Burgen

Ein Bericht über die Sommerreise der Kolpingfamilie Budaörs gibt eine Übersicht der besuchten Burgen in der Slowakei (früher Nordungarn) deren Geschichte mit jener Ungarns eng verbunden ist.

Maria Klara Bérces: Fünf Jahre Kolpingfamilie Debrecen

Dieses, verhältnismäßig junge

Mitglied des KWU übt außer der Aktivität auf dem Gebiet des Glaubens auch bedeutende soziale, brauchumfördernde Tätigkeiten aus. Auch bemühen sie sich auf internationaler Ebene die Kolping'sche Idee zu fördern. Strassburg, Augsburg, Krakau, Vyhlička (Tschechische Republik) und Karádfalva (Ukraine) sind die wichtigsten Punkte auf der Landkarte, wo Kolpinger aus Debrecen aktiv waren.

Walter Harrach: Erfolgreicher Dialog zwischen der jungen und der erfahrenen Generation

Der Erfolg des traditionellen Musikfestivals in Csepel, der zum Gedenken des verstorbenen Vorsitzenden der Kopinfamilie jährlich stattfindet, bewies, dass auch die Jugend zu guter Mitarbeit gewonnen werden kann. Junge Solisten und Musikgruppen und Chöre haben zum guten Gelingen beigetragen. Ein unvorbereitet zusatnde gekommenes gemeinsames Singen war eine schöne Krönung der Veranstaltung. Man braucht nicht immer nur Geld, auch Begeisterung kann Wunder vollbringen. Judit Hudson hat wieder ihr Organisations-talent bewiesen.

Alois Gerber: Bericht aus meinem Leben

Die Geschichte einer im Dienste Kolpings durch mehrere Generationen gelebten Familie ist ein Beweis dafür, dass auch schwere Zeiten der Geschichte den Mut und den Glauben nicht zerstören können.

KOSZISZ NACHRICHTAN János Kirsch, Seelsorger der Kolpingschule Szekszárd:

Die Befragung Vater Kolpings

Aus den Wrken Adolph Kolpings können wir für jede Lebenslage nützliche Ratschläge gewinnen. Wenn wir diese befolgen, wird unser Leben leichter und die Probleme können besser verarbeitet werden

Heiliger "kochtopf" oder Palatschinkenpfannen

In einem Bericht über einen lustigen Palatschinkenwettbewerb lernt der Leser den Lehrkörper und das Leben der Kolpingschule kennen.

Ebnet den Weg des Herrn mit einem Konzert

Das Leben und die Tätigkeit des Sängers Béla Pintér, der anlässlich eines Exerziententages ein Konzert gegeben wird beschrieben

Peter Scheidl: Das Wetter im Jahr 2009.

Der Wetterprophet hat auch heuer seine Vorhersage zusammengestellt, Dies soll auch den ungarischen Kolpingern nicht vorenthalten werden. Die Kurzfassung des Originalberichtes wurde immer mit Beifall empfangen.

János Molnár: Exerzitionen im Wald

Ein Bericht über ein gesittliches Ereignis im Försterhaus der KFE Érsekújvárt beweist, dass Fereieneinrichtungen auch mit gutem Erfolg zur Bekehrung und sinnlichem Treffen genutzt werden können

Papok a szabadságharcban

Gazdag történelmi múltunk fényesen igazolja, hogy hazánkban, amikor bárhol küzdelem folyt az időszerűbb és haladó eszmékért, népünk fölemelkedéséért, a küzdelemben a világi vezetők mellett mindig megtaláljuk a Magyar Katolikus Egyház papjait is. Az 1848–49-es szabadságharc nemcsak a magyar nép, hanem a magyar néppel sorsközösséget vállaló magyar papság történetének is egyik legdicsebb eseményei közé tartozik, mert a nemzet élethalálharcából a papság is derekasan kivette a részét.

Sajnos, amíg a szabadságharcra foglalkozó munkák közül igen sok kiemeli a Habsburg-párti főpapok hazafiatlan tevékenységét, ami abból a meggyőződésből fakad, hogy a jog és az igazság a törvényes uralkodó oldalán áll, a katolikus papság hősiességéről egyszerűen megfeledkeznek. Azt meg szemérmesen elhallgatja a legtöbb történész, hogy a forradalom alatt a kormánynak és a felelős vezetőknek milyen ellenséges és egyházellenes rendeletei voltak.

Amikor 1848 tavaszán megalakult az első független magyar kormány gr. Batthyány Lajos miniszterelnök vezetésével, az ország hercegprímása: Hám János esztergomi érsek a Nemzeti Múzeum előtti téren tábort szentmisét mutatott be a magyar szabadság békés úton történő kivívásáért.

A miniszterelnök 1848. április 24-én arra kérte a katolikus papságot, hogy a népet nyugalomra és rendre intse, nehogy oktalan módon kihívjuk magunk ellen a bécsi kamarilla haragját. Ez a felhívás minden templomban elhangzott, annak ellenére, hogy Hám János és a magyar püspöki kar jelentős része forradalomnak nevezte a márciusi eseményeket és önként lemondott a tizedről, mert szentül hitte, hogy erre most a hazának égetően nagy szüksége van a forradalmi harcokban.

A kormány viszont nem adta meg az autonómiát a Katolikus Egyháznak, melyet a nem katolikus felekezetek mind megkaptak. Egyházellenes hangulat volt országszerte, mely követelte a szekularizációt és katolikus papság politikai jogainak elvételét.

Kossuth egyházellenes támadása

A politikai hatalom célul tűzte ki az egyházi iskolák államosítását. Ez tíz iskolánál meg is történt és megszünteték minden katolikus konviktust. Fakultatívvá, a szülőktől függővé akarták tenni a katolikus hitoktatást. A papi nőtlenséget gúny tárgyaként kezelték, annak eltörlését hangoztatták.

Táncsics Mihály a Munkások Újságában az hirdeti, hogy „A magyar szabadság fája csak úgy hozhatja meg gyümölcsét, ha azt a katolikus papság vére fogja öntözni.”

Kossuth Lajos a Pesti Hírlapban a személyes támadások sorozatát indította el a Katolikus Egyház és a püspökök ellen.

Damjanich János tábornok 1849. április 4-én, nagypénteken felelőtlenül és igazságtalanul kivégeztette az ártatlan Mericzay János szecsői és Hernegger Antal kókai plébánost. A szabadságharc hőstábornoka a kivégzése előtt biztos, hogy nagyon megbánta ezt az örült parancsát, mert bocsánatkérésként és engesztelésül katolikusként halt meg.

A Katolikus Egyház, a sérelmet elszenvedve nem ellentámadásba ment át, hanem függetlenítette magát az egyházellenes támadásoktól. A haza védelmére állt az anyagi áldozat meghozatalával és az életáldozat vállalásával.

Hám János hercegprímás, a magyar forradalmat vállalva vezette Innsbruckban a király elé az országgyűlés küldöttségét. Lonovics József egri érsek és Jekelfalussy

Vince szepesi püspök is mindent megtett, hogy kibékítse az uralkodót a szabadságot követelő nemzetével.

Balassa Gábor szombathelyi püspök arra szólította föl papjait, hogy legyenek őrállói az Egyháznak és a hazának. Zichy Domonkos veszprémi püspök – akinek testvérét, Zichy Ödönt szintén felelőtlenül kivégezték – arra hívta fel a papság figyelmét, hogy simuljon az új rendhez, és tegyen meg mindent, hogy az átalakulás zökkenő nélkül történjen meg.

A magyar katolikus püspökök megengedték, hogy a felesleges arany, ezüst kegytárgyakat és ékszereket a haza oltárára helyezték. Scitovszky János pécsi püspök 14 font ezüstöt és ezer akó bort adott át a forradalmat vállaló hadseregnek. Hám János esztergomi érsek 3000, Rímeli Mihály bencés főpát 9000, Richter jászói apát több ezer, Nádasdy kalocsai érsek 1000, az esztergomi káptalan 3000, a veszprémi káptalan 3000, a kalocsai érsekség 500 forintot adományozott a hazának.

Papok és szerzetesek fegyverrel a kézben

A szerzetesek és az egyházmegegyes papok, az idősebb atyák és kispapok mind-mind fegyvert ragadtak a hazáért. Önként és örömmel álltak be tábort lelkésznek, vagy ha kellett, közkatonának.

Czuczor Gergely bencés paptanár, országosan ismert költő, írással és forradalmi tárgyú verseivel szolgálta a haza szent ügyét. Rómer Flóris közkatonaként harcolt a szabadságharcban, de olyan hősiességgel, hogy főhadnaggyá nevezték ki. Rónak Jácint komáromi nemzetőrök papja lett.

Liebhard Lukács egri ciszterci paptanár, amikor látta, hogy növekedései katonának álltak, ő is csatlakozott hozzájuk. Őt követte Szent Bernát fiai közül Ihász György, Mimikus Vince és Schmidt Ferdinánd is.

Laky Döme keszthelyi paptanár, csornai premontrei kanonok, Sebessy Kálmán és Kulcsár Fábián rendtársaival elsőként jelentkezett a haza védelmére. A jászóiak közül Vidasits Ede a szabadságharc tábori főlelkészéeként, Répássy Flórián tábori lelkészéeként áldozták életüket hazáért. Virrasztó Gellért, Voskóy Zsigmond és Szomolnok Benedek a csatatéren mutatták meg bátorságukat és hősiességüket. Richter jászói prépost a kispapjai közül csak két novíciust nem engedett el katonának, azért, hogy legyenek, akik ministrálnak és asszisztálnak neki a szentmisében.

Erdősi Imre piarista atya, a branyiszkói hős örökre beírta nevét a magyar szabadságharc aranykönyvébe. Szent Gáli János a piaristák közül elsőnek jelentkezett honvéddnek. Rendtársa, Csaplár Ignác 28 csatában vett részt és négyszer sebesült meg. Réffy Endre kanizsai piarista paptanár a hősiesség jutalmaként századosi rangig emelkedett a szabadságharc alatt.

Kórházak a püspöki palotákban

A szerzetesek mellett nem volt olyan egyházmegye, melynek pappjai és kispapjai közül ne jelentek volna a forradalom alatt lelkésznek vagy közkatonának. Csak néhány név és szép példa sok bátor és hős egyházi személy közül, akik vállalták a küzdelmet.

Simon Ferenc budai várkaplán olyan közvitész és lelkész volt, akiért izzó magyarságáért rajongtak a honvédek.

Pados János székesfehérvári püspöki jegyző a kényelmes aulái munkakört hagyta el, hogy a forradalom őrmestere legyen.

Gonzecky János szatmári egyházmegyei paptanár végigküzdötte a szabadságharcot, annak levereéséig.

Hoky István rozsnyói líceumi tanár csapatot szervezett a környék szlovákjaiból és halálmegevevő bátorsággal védték a hazát.

Gr. Kreit József matiszovai görög katolikus plébános ruszin híveivel küzdött a hazáért az oroszok ellen.

Koller József mesztegnyői plébános a szabadságharc alatt tehetőségével és szorgalmával országgyűlési képviselőként fáradozott a szabadságharc győzelméért.

A forradalmi harcokban 600-ra tehető azon papok és kispapok szám, akik fegyvert fogtak a haza védelméért. Közülük százan tábori lelkészéeként, imádságukkal, szavukkal és bátorságukkal vállalták a honvédő harcot. Húsz egyházi személy áldozta életét hősként a hazáért.

A szabadságharc alatt a legtöbb püspöki palota, szeminárium és kolostor szállást adott a beteg és sebesült katonáknak. Az 1848–49-es szabadságharcból a Magyar Katolikus Egyház bátran kivette a részét. Akik katonának álltak, hősök voltak valamennyien. Emlékük és életpéldájuk tisztán ragyog az őket tisztelő és rájuk emlékező magyarságunk és Egyházunk szívében.

MARICS JÓZSEF

Hám János (1781–1857)
szatmárnémeti megyéspüspök,
aki a szabadságharc alatt
esztergomi érsek és
Magyarország hercegprímása volt
(A szatmári püspökség festménye.
Fotó: Fazekas József Tamás)

Máltai Nagymester Magyarországon

A Szuverén Máltai Lovagrend új nagymestere M. Festing magyarországi látogatása során dr. Bolberitz Pál főprézesünket a Máltai Lovagrend Nagykeresztese rangra emelte.

Szívből gratulálunk!

ELSŐPÉNTEKI MISSZIÓS KONFERENCIABESZÉDEK A MAGYAR CSALÁDOKHOZ 2008 - 2009

Helyszín: Városmajori Jézus Szíve templom, Budapest, XII. Csaba utca 5.
A szentmisék 18:00 órákor kezdődnek.

Varga László egyházmegyei
zeneigazgató Vác

Művészetek szeretetére nevelés a családban. Hogyan
segíti ezt a katolikus média

2009.
május 1.

Horváth Zoltán István
esperes plébános

Hittlenség, hűség a családban

2009.
június 5.

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

Bolivia

Kolping segítség a munkanélkülieknek. Egy alapítvány keretében - AUTOPO – egy szeminárium indult fiatalok számára, amely bevezetést nyújt a vállalati kereskedelmi tevékenységek körébe. A program úgy elméleti, mint pedig gyakorlati továbbképzést nyújt, amelyre 50 fiatal jelentkezett. Ilyen vonatkozásban a Munkaügyi Minisztériummal is kapcsolatban állnak, sőt a jelszavuk is elégedettséget sugároz – „az én első ember-szabású munkahelyem”- amely többnyire kiskeresetű szegény családok fiataljainak nyújt segítséget. Jelenleg, 125 fiatal vesz részt a ebben a képzési programban.

Kolumbia

Egy Kolping család Bogotában, azon törte fejét, milyen terméket tudna piacra dobni, amikor is egy idős nővér egy kolostorból egy recepturával segített rajtuk, mégpedig a tisztítószer területén, amelyet már éveken keresztül használtak. A KCS illetékesei hamar felismerték a termék piaci jelentőségét, mert az természetes alapanyagokat tartalmaz, és ugyanakkor kiváló tisztító képességgel rendelkezik. Hozzá is kezdtek annak gyártásához, és a Kolping szövetség központja segítségével kellő „dízájn” felhasználásával piacra került a termék. Többnyire asszonyok állították elő a terméket, és rövidesen olyan bevételre került sor, hogy telket is tudtak vásárolni, amelyre az első gyártó csarnokot fogják felépíteni. A kialakult helyzetben arra van kilátás, hogy további munkaerő bevonásával biztos jövedelemre tudnak szert tenni.

Peru

Az Észak-keleti tartomány Kolping családjai célul tűzték ki, hogy a katolikus egyházból eltávolodott embereket, amelyek egy szektához csatlakoztak, visszavezetik az egyházba. Kezdetben öt embert találtak, akik hajlandók voltak intenzív előkészítést követően, a szekta tagokat egy találkozóra meghívni. Minden tag egy szektatagot is hozott magával, a hetenkénti összejövetelre, és ezeken a találkozókon sikerült az eltévelyedetteket a katolikus hitre visszatéríteni. Az eredmények láttán még további 25 tag vállalkozott az ügy érdekében cselekedni, és így 50 főre nőtt a visszatértek létszáma. Mindez olyan területen történt, ahol a paphiány és más, rendi tagok hiánya okozta az említett eseményeket, azonban a katolikus laikusok mindezek ellenére egy hívő közösséget tudtak teremteni. Ezen túlmenően, az ifjúság részéről is vannak hasonló kezdeményezések, például külön rádióadás keretében történik a fiatalok részére a Kolping Családokon belül az evangelizáció hirdetése.

USA

Az Egyesült Államokban egy egészen különleges esemény történt, miután egy új Kolping Család jött létre. Az eddigi Kolping Családok ugyanis főleg német bevándorlók körében alakultak. Ugyanakkor Claremontban, Los Angeles térségében, egy Ugandai pap segítségével, – aki egyébként Ruandában is KCS- okat alapított – jött létre az új egyesület. A Kaliforniában alapított új Kolping Családot, nagy érdeklődés övezi és az ottani kardinális is örömet fejezte ki, mert is-

meri a Kolping tevékenységet, és értékeli azt.

Uruguay

Ez év január 29 és február 3 között került sor 400 kolpingos fiatal, Brasília, Chile, Argentina Uruguay. és Paraguay részvételével, a KONOSUR találkozóra. A találkozó mottója: Kolping Fiatalok, mint Krisztus tanúságtevői, és élő tagjai az egyháznak, jöttek össze 16 -23 évesen Montevideóban, Uruguay fővárosában. Barátságuk jeléül, még nyolc fiatal volt jelen a Passai egyházmegyéből, amely egyébként partneri kapcsolatot tart az Uruguay Szövetséggel. A katekézisek témája: fényt a világba, és sőt a föld számára. Központi téma volt, a szétszakíthatatlan kötelék a Kolping Szövetség és az egyház között.

Ezt követte Montevideóban az óvárosban megrendezett Processió, ahol ismerté vált, hogy a krisztusi hit a mindennapi élethez tartozik és e kettő elválaszthatatlan. A záró istentiszteletet Msgr. Axel Werner generalprézes tartotta. Méltatta, hogy fiatal keresztények és Kolping tagok ezt magukévá tették, és élő tanúként kell Krisztusért kiállniuk, amint azt Adolf Kolping 150 évvel ezelőtt is cselekedte.

A KONOSUR mint a Latin-Amerika fiataljainak és Kolpingosainak találkozója 1996-ban lett életre hívva. A találkozó célja, hogy megerősítsék a fiatalok egységét a kontinensen. Ezek a világifjúsági találkozók Adolf Kolping szellemében három évenként kerülnek megrendezésre, melyre XVI. Benedek pápa is áldását adta.

„Uram, kihez mennénk?
Az örök élet igéi nálad vannak.” Jn 6.68

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR

zarándoklat Budapestért
Budapest körül
9 szakaszban

Budapest,
2009. május 16.

Szakasz	Gyülekező	Indulás	Honnan	Hova	Érkezés	Szentmise
1	7:30	8:00	Máriaesnyő	Kerepes ill. Fót	18:30	19:00
2	7:00	7:30	Csillaghegy	Fót	18:30	19:00
3	7:00	7:30	Csillaghegy	Máriaremete	18:30	19:00
4	7:00	7:30	Farkasrét	Máriaremete	18:30	19:00
5	7:00	7:30	Farkasrét	Nagytétény	18:30	19:00
6	7:00	7:30	Soroksár	Nagytétény	18:30	19:00
7	7:00	7:30	Soroksár	Pestszentlőrinc-Havanna	18:30	19:00
8	8:30	9:00	Rákoskeresztúr	Pestszentlőrinc-Havanna	18:30	19:00
9	8:30	9:00	Rákoskeresztúr	Kerepes	18:30	19:00

Médiatámogatók:

www.elorozsafuzer.hu

Szeretettel kérjük anyagi támogatását az Élő rózsafüzér zarándoklat megszervezéséhez.
Számlaszám: 10404041-00019094-00000007, Mária Út Közhasznú Egyesület

Este 19.00 órakor a következő helyeken lesz szentmise:

Máriaremete: Dr. Erdő Péter bíboros úr

Nagytétény: Dr. Udvardy György püspök úr

Kerepes: Dr. Paskai László bíboros úr fog szentmisét mondani.

Fót: Dr. Beer Miklós püspök úr

Havanna: Dr. Varga Lajos püspök úr

